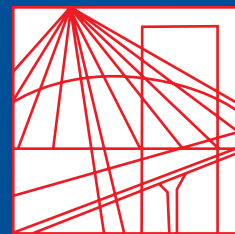

biuletyn informacyjny

kwartalnik
nr 3 (23)
wrzesień 2008

ISSN 1899-5608

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Zapraszamy

na wycieczkę do Pragi,
do dyskusji na nowym forum internetowym,
na ciekawe szkolenia od września br.

Nie zapomnijcie

o konkursie fotograficznym
i turnieju tenisa stołowego.

Podkarpacka Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
ul. Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów

Sekretariat, Przewodniczący
tel. 017 850 77 05
fax 017 850 77 07
e-mail: pdk@piib.org.pl

Kierownik Biura PDK OIIB
tel. 017 850 77 06

Portal internetowy
e-mail: portal@inzynier.itl.pl
www.inzynier.rzeszow.pl

Biuro czynne:
od poniedziałku do czwartku
w godz. 7.30–15.30

**Konto Podkarpackiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa:**
Kredyt Bank 61 1500 1100 1211 0005 2361 0000

DYŻURY W PODKARPACKIEJ OKRĘGOWEJ IZBIE INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA:

**Przewodniczący Podkarpackiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa**
Jerzy Kerste przyjmuje członków Izby
w poniedziałki od godz. 13.00 do godz. 15.00

- Zbigniew Detyna - wiceprzewodniczący;
poniedziałek od godz. 14.00 do 17.00
 - Jacek Gil - wiceprzewodniczący;
poniedziałek od godz. 14.00 do 17.00
 - Leszek Kaczmarczyk - sekretarz;
wtorek od godz. 13.30 do 15.30
 - Bolesław Pałac - skarbnik;
poniedziałek od godz. 15.00 do 17.00
- Radca prawny**
- Firma Prawnicza IUS Artur Kosturek
wtorek od 12.30 do 15.30,
czwartek od 11.00 do 14.00, pokój 601

DYŻURY KOMISJI

- Bogumił Surmiak - przewodniczący
Okręgowej Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego;
wtorek od godz. 12.00 do 13.00
- Ryszard Skiba - przewodniczący
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego;
czwartek od godz. 11.00 do 13.00
- Zbigniew Plewako - przewodniczący
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej;
poniedziałek od godz. 12.00 do 14.00
- Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej;
wtorek od godz. 13.00 do 15.00
- Andrzej Ostrowski - przewodniczący
Komisji Prawno-Regulaminowej;
poniedziałek od godz. 15.00 do 16.00

biuletyn
informacyjny ISSN 1899-5608

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Rada Programowa:
Bożena Babiarsz PZITS, Adam Jakóbczak PZITB,
Leszek Kaczmarczyk PDK OIIB, Anna Paja
- pracownik Biura PDK OIIB, Dariusz Sobala ZMRP,
Adam Sokół SITWM, Adam Szalwa SEP,
Andrzej Zimierowicz SITK

Redaguje zespół:
Leszek Kaczmarczyk - redaktor naczelny
Bożena Baron - sekretarz redakcji,
Anna Rakuś - redaktor prowadzący

Na okładce: Budowa nowego Urzędu
Marszałkowskiego w Rzeszowie.

Oprac. graf., skład komputerowy:
Wydawnictwo EDYTOR
www.edytor.rzeszow.pl
e-mail: redakcja@edytor.rzeszow.pl
Nakład: 5500 egz.

OSOBY OBECNIE PEŁNIĄCE FUNKCJE W ORGANACH IZBY W KADENCJI 2006-2010

PREZYDIUM RADY PDK OIIB

Jerzy Kerste - przewodniczący
Zbigniew Detyna - wiceprzewodniczący
Jacek Gil - wiceprzewodniczący
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Jacek Foc - z-ca sekretarza
Bolesław Pałac - skarbnik
Witold Dobosiewicz - z-ca skarbnika

RADA PDK OIIB

Jerzy Kerste - przewodniczący
Grzegorz Bajorek - członek
Zbigniew Detyna - wiceprzewodniczący
Witold Dobosiewicz - z-ca skarbnika
Grzegorz Dubik - członek
Jacek Foc - z-ca sekretarza
Jacek Gil - wiceprzewodniczący
Jan Janocha - członek
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Henryk Kalisz - członek
Aleksander Kozłowski - członek
Bogusław Kubit - członek
Teresa Lisowska - członek
Janina Marć - członek
Tomasz Michalski - członek
Andrzej Ostrowski - członek
Ryszard Pabian - członek
Bolesław Pałac - skarbnik
Tomasz Siwowski - członek
Bogdan Stec - członek
Bogumił Surmiak - członek
Józef Warchoń - członek
Szczepan Woliński - członek
Jerzy Wójcik - członek

KOMISJA REWIZYJNA PDK OIIB

Stanisława Mazur - przewodnicząca
Tadeusz Czech - członek
Jerzy Lechwacki - członek
Grażyna Materna - sekretarz
Stanisław Pękalski - członek
Jan Południak - wiceprzewodniczący
Józef Wiater - członek

KOMISJA KWALIFIKACYJNA PDK OIIB

Zbigniew Plewako - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski - wiceprzewodniczący
Andrzej Hliniak - wiceprzewodniczący
Wojciech Jaśkowski - członek
Piotr Kopczyk - członek
Lech Krupiński - sekretarz
Teodor Mateja - członek
Jan Rusin - członek
Mieczysław Sipowicz - członek
Adam Sokół - członek
Andrzej Tarczyński - członek

SĄD DYSCYPLINARNY PDK OIIB

Ryszard Skiba - przewodniczący
Marian Baran - członek
Tadeusz Bieda - wiceprzewodniczący
Adam Kesler - członek
Elżbieta Kosior - członek
Marianna Krupa - członek
Jerzy Kubiński - członek
Edward Łukawski - członek
Władysław Wdowiak - członek

RZECZNIK ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ PDK OIIB

Jerzy Lewiński - rzecznik koordynator
Jerzy Madera - rzecznik
Maria Ewa Skręt - rzecznik
Maria Dorowska-Anusik - rzecznik
Stanisław Falkowski - rzecznik

KOMISJA DS. DOSKONALENIA ZAWODOWEGO

Bogumił Surmiak - przewodniczący
Grzegorz Bajorek - członek
Jan Janocha - członek
Wacław Kamiński - członek
Piotr Kopczyk - członek
Marianna Krupa - członek
Bogusław Kubit - członek
Maria Ewa Skręt - członek
Jerzy Wójcik - członek
Marian Żołyniak - członek

ZESPÓŁ DS. SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ

Roman Cużytek - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski - członek
Tadeusz Dusak - członek
Józef Warchoń - członek

KOMISJA PRAWNO-REGULAMINOWA

Andrzej Ostrowski - przewodniczący
Grzegorz Dubik - członek
Andrzej Głab - członek
Henryk Kalisz - członek

ZESPÓŁ DS. PORTALU INTERNETOWEGO

Grzegorz Dubik - przewodniczący
Grzegorz Bajorek - członek
Jerzy Wójcik - członek
Marek Kopeć - członek

DELEGACI NA ZJAZDY KRAJOWE PIIB

Grzegorz Bajorek
Zbigniew Detyna
Stanisław Dołęgowski
Leszek Kaczmarczyk
Jerzy Kerste
Jerzy Kubiński
Stanisława Mazur
Jan Rusin
Ryszard Skiba
Szczepan Woliński

Adresy e-mail PDK OIIB

- Komisja Rewizyjna:
- Komisja Kwalifikacyjna:
- Sąd Dyscyplinarny:
- Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:
- Komisja ds. Doskonalenia Zawodowego:
- Zespół ds. Samopomocy Koleżeńskiej:
- Komisja Prawno-Regulaminowa:
- Dział Członkowski:
- Biuletyn Informacyjny:

rewizyjna@pdk.piib.org.pl
kwalifikacyjna@pdk.piib.org.pl
saddyscyplinarny@pdk.piib.org.pl
rzecznikoz@pdk.piib.org.pl
szkolenia@pdk.piib.org.pl
samopomoc@pdk.piib.org.pl
regulaminowa@pdk.piib.org.pl
dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl
biuletyn@pdk.piib.org.pl

Spis treści

3	Słowo wstępne
4	VII Krajowy Zjazd PIIB – z kadencyjnością władz Izby w tle
6	Spotkanie z Wojewodą Podkarpackim
7	Szkolenie członków Komisji Rewizyjnej Izby PDK OIIB
8	Egzamin na uprawnienia budowlane
11	Relacje uczestników egzaminów na uprawnienia budowlane
13	Bądź w kontakcie ze swoim delegatem
15	Nowe forum dyskusyjne – to miejsce dla Was
16	www.inzynier.rzeszow.pl
18	Konkurs fotograficzny „Budownictwo wokół nas”
19	Tenis stołowy - zaproszenie na turniej
20	Danmar Computers – szkolenia
21	Zaproszenie na bezpłatne szkolenia organizowane przez PDK OIIB w IV kwartale 2008 r.
25	Wrzesień – dobry czas na podjęcie nauki
26	Zapraszamy na wycieczkę do Pragi 23-26.10.2008 r.
27	Kącik elektryka: rozłączanie i załączanie przewodu neutralnego N w wyłącznikach nadprądowych
29	Katalogi dla członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa
29	Oferta bankowa dla inżynierów
30	Stalowa Wola - unikatowa zabudowa w stylu art déco
32	Historia Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych w Rzeszowie
34	Konkurs na najlepszą budowę drogowo-mostową 2007 roku rozstrzygnięty
38	Zakończenie VII edycji konkursu „Budowa Roku Podkarpacia”
40	Wolna i niepodległa praca zawodowa (w budownictwie i dla budownictwa)
44	Pompy ciepła (De Dietrich)
46	Elektromontaż
47	Wilno - Troki - Augustów

Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy

20-21 czerwca br. odbył się w Warszawie kolejny VII Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Sprawozdanie ze zjazdu napisał wiceprzewodniczący naszej okręgowej Izby kol. Zbigniew Detyna. W swoim sprawozdaniu autor przedstawia, w ujęciu chronologicznym, fakty związane z próbą zniesienia zasady kadencyjności władz w PIIB, co znalazło swoje apogeum w czasie obrad Zjazdu. Zachęcam do lektury.

Z innych ciekawych wydarzeń warto odnotować spotkanie przedstawicieli naszej PDK OIIB z Wojewodą Podkarpackim, które miało miejsce 11 sierpnia.

Warto zapoznać się z propozycjami szkoleń, jakie przygotowała na drugie półrocze Komisja Doskonalenia Zawodowego.

Skończyły się wakacje, ale dla wielu z nas trwa okres wzmożonej pracy, gdyż z powodu trwającego boomu w budownictwie wrze praca na wielu budowach. Oby tylko dopisywała pogoda.

Leszek Kaczmarczyk
Redaktor Naczelny

Koleżanki i Koledzy

Z okazji Dnia Budowlanych proszę przyjąć najszczerze życzenia zdrowia, pomyślności, wytrwałości, radości z wykonywanego zawodu oraz poczucia dobrze spełnionych zadań i obowiązków.

Najbliższe miesiące i lata, dzięki Euro 2012 będą dla wielu z Was ważnym sprawdzianem zawodowym, dlatego życzymy podejmowania samych trafnych decyzji, które w przyszłości zaowocują rozwojem naszego województwa podkarpackiego oraz podniesieniem prestiżu ludzi i firm związanych z budownictwem.

**Rada Podkarpackiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa
oraz Zespół Redakcyjny Biuletynu**

Zbigniew Detyna

VII Krajowy Zjazd PIIB

– z kadencyjnością władz Izby w tle

Kolejny już siódmy Krajowy Zjazd naszej korporacji zawodowej mamy za sobą. Przeprowadzono go w dniach 20/21 czerwca br. w Warszawie przy frekwencji (w pierwszym dniu) 176 delegatów z całej Polski z czego 5,7 procenta stanowili delegaci z Podkarpacia - i więcej się nie dało, bo obecni byli wszyscy - czyli pełna dziesiątka.

W przekonaniu piszącego, każdy tekst powinien być na tyle zajmujący i ciekawy, aby osobnik czytający po prostu przeczytał go do końca. Ma to szczególne znaczenie przy takiej tematyce jak właśnie ta, która z natury rzeczy bywa nudna i ciężkostrawna. Dlatego już na wstępie zaprawionych w bojach działaczy odsyłam do „Inżyniera Budownictwa”, czy oficjalnej strony internetowej PIIB (nie mylić z naszym podkarpackim portalem!), bo w moim sprawozdaniu nie znajdą jakże ważnych „info” z gatunku

Medalem w pierś.

ile (jakich i komu) medali wręczono na zjeździe (a było ich chyba z osiemdziesiąt parę - sic!), kto zjazd zaszczylił swoją obecnością, czy jak wspaniale przebiegała współpraca władz centralnych PIIB z Ministerstwem Infrastruktury i komisjami sejmowymi (patrz: nasz wspaniały nowo uchwalony elementarz - Prawo budowlane), a w ww. miejscach - a jakże, a owszem znajduję.

I jeszcze drobna uwaga. Prosiłem ustnie i pisemnie o protokół ze zjazdu, ale do dnia złożenia niniejszego tekstu do druku (a od zjazdu minęło kilka miesięcy) go nie otrzymałem. To na wypadek gdyby okazało się na przykład, że liczbę wręczonych na zjeździe medali zawyżyłem, czy (o zgrozo) zaniżyłem. Jeden z delegatów („medalista” zresztą) zaproponował, aby dać sobie spokój z odznaczeniami i przenieść tę uroczystość na np. 2010 rok kiedy upłynie druga pełna kadencja władz Izby, ale jego wniosek nie uzyskał poparcia :-). Z Podkarpackiej Okręgowej Izby IB nie odznaczono nikogo, ponieważ sami nikogo nie rekomendowaliśmy uznając, że na medale jest jednak wyraźnie za wcześnie.

A zatem jak podałem w tytule niniejsze sprawozdanie będzie o tym jak zjazd obradował nad pomysłem, aby skreślić ze statutu PIIB ust 3 § 9 mówiący, że „tę samą funkcję w organach Izby można sprawować przez kolejne dwie kadencje” - pomysł cenny, bo druga kadencja powoli zbliża się przecież do końca, o czym władza wie najlepiej.

Ja wcale nie łączę w moim sprawozdaniu takich oto faktów, że władze Izby na VII Zjeździe dekorują kilkudziesięciu delegatów medalami i że na tym samym zjeździe delegaci ci mają głosować wniosek o zniesieniu zasady kadencyjności tychże władz, bo to pewnie tylko zwykły zbieg okoliczności, a różne zbiegi jak wiemy w życiu się zdarzały i zdarzać jeszcze będą (poza Alcatraz oczywiście).

Finał i rozstrzygnięcie sprawy czy władze naszej Izby będą podlegać zasadzie kadencyjności nastąpił na VII Zjeździe, ale jej początek dla delegatów miał miejsce w piśmie Prezesa PIIB datowanym na dzień 12 lutego 2008 roku (data jest tu ważna), z którego dowiedzieliśmy się, że przedmiotowy ust 3 § 9 należy skreślić, „ponieważ wg interpretacji prawnych dotyczy on m.in. delegatów na krajowe i okręgowe zjazdy oraz wszystkich członków organów krajowych i okręgowych.”

Na Podkarpaciu ten list nie mógł zostać i nie został bez odpowiedniej reakcji.

Pewnie pamiętacie Państwo nasz „List otwarty” w tej sprawie uchwalony przez Zjazd Okręgowy PDK OIIB wyrażający nasz stanowczy sprzeciw i apel do innych okręgów o głosowanie za utrzymaniem kadencyjności. Ale może nie wiecie, że dwukrotnie odmówiono nam publikacji tego listu na łamach „Inżyniera Budownictwa” naszego było nie było czasopisma, które każdy członek czy chce czy nie chce kupuje (na to idzie część jego składki członkowskiej) i otrzymuje do domu.

Zwróciliśmy się również do Prezesa PIIB o przestanie nam owej opinii prawnej, o której pisał w swoim piśmie.

Prezes, a jakże odpowiedział, i przesłał nam opinię Kancelarii Radcy Prawnego K. Zająca datowaną - i tu uwaga na dzień 10 czerwca br., czyli sporządzoną bez mała 4 miesiące po piśmie Prezesa, w którym opinię tę przywołano!

O tym, że zasada kadencyjności władz nie dotyczy delegatów i członków organów widać czarno na białym z innych zapisów statutu, a pisana post factum opinia prawna nas tylko utwierdziła w tym, że pomysłodawcom zmiany w statucie nie chodzi tak naprawdę o ochronę delegatów i członków organów,

Od lewej kol.: Rusin, Dołęgowski, Kaczmarczyk, Detyna, Bajorek.

bo tu dla wątpiących, czy mających trudności z czytaniem ze zrozumieniem wystarczyłoby jedno zdanie wyjaśnienia, ale strasząka na delegatów użyto po to, aby przeforsować zniesienie kadencyjności na stanowiskach, gdzie ta zasada dotychczas rzeczywiście obowiązywała.

Natychmiast poprosiliśmy o niezależną opinię prawną i z taką pojechaliśmy na zjazd. Ta opinia była jednoznaczna - dele-

gatom i członkom organów w żadnym razie nie grozi kadencyjność, bo nie są to osoby funkcyjne w Izbie, a statut w przytoczonym przepisie nakłada obowiązek kadencyjności właśnie przy pełnieniu funkcji. Zresztą inne paragrafy statutu zabraniają pełnienia równocześnie dwóch funkcji w Izbie przez jedną osobę, a na przykład sam Pan Prezes jest przecież Prezesem (i tu pełni jak najbardziej funkcję), ale również i delegatem. Czyżby zatem delegat Prezes łamał prawo pełnić dwie funkcje jednocześnie?

Na zjeździe już na sali na stołach otrzymaliśmy jeszcze jedną opinię tej samej warszawskiej kancelarii, tym razem datowaną na 6 czerwca br. Wcześniej, dnia 23 maja br pracowity i wynagradzany z naszych składek radca K. Zając opracował jeszcze trzecią opinię na ten sam temat. Wszystkie trzy opracowano grubo później niż swoje pierwsze pismo napisał kol. Prezes PIIB i wszystkie trzy w swoim sednie były takie same. Nie mniej jednak ich liczba na delegatach powinna zrobić wrażenie, czyż nie?

My naprędce na hotelowym ksero (zjazd odbył się w hotelu na sali konferencyjnej) kserujemy opinię niezależną i na co czwarty stół rozkładamy po sali obrad. Jak się później okazało w głosowaniach posunięcie to wykonane rzutem na taśmę było dobre i skuteczne.

Od lewej kol.: Kerste, Woliński, Mazur, Skiba, Kubiński.

Zjazd zaczyna pracę. Wybierane są komisje zjazdowe, kolejno zatwierdzane są sprawozdania i w końcu dochodzimy do propozycji zmian w statucie Izby.

Przewodniczący zjazdu poddaje pod głosowanie pierwszy wniosek o zniesieniu zasady kadencyjności w ogóle, czyli skreśleniu ust 3 §9 statutu. I następuje pierwsza konsternacja - zjazd ten wniosek odrzuca!

Ale na takie delegatów dictum w materiałach zjazdowych są inne propozycje, a mają one taką konstrukcję, że stopniowo od pierwszej do czwartej proponuje się zwiększenie liczby stanowisk, na których kadencyjność ma być utrzymana, ale nawet ta czwarta znosi kadencyjność dla kilku ważnych stołków.

Przewodniczący zjazdu kolejno poddaje je pod głosowanie i kolejno wszystkie nie przechodzą! Konsternacja, żeby nie powiedzieć szok w Prezydium osiąga swój zenit. Postępując zgodnie z prawem (i logiką przede wszystkim) powinno się teraz uznać wolę zjazdu i już. Pozostały jeszcze przecież w materiałach zjazdowych wnioski w sprawie kadencyjności złożone przez kilka okręgów i je teraz, albo w punkcie porządku obrad wnioskom okręgowym przeznaczonym należałoby głosować. Poza tym zjazd w pierwszym głosowaniu nad kadencyjnością nie zgodził się przecież na skreślenie ze statutu obecnie obowiązującego dobrego zapisu i statut po odrzuceniu kolejno głosowanych czterech propozycji dalej przecież odnosi się do kadencyjności pełnienia funkcji we władzach Izby i ją rozstrzyga.

No way - tak nie będzie, tak nie może zostać, a oficjalne wnioski kilku okręgów prezydium naszego zjazdu również „nie widzi”, podobnie jak kiedyś ktoś stojący za stołem prezydiatnym zwykły schylać głowę, gdy pytał się sali, kto jest przeciw.

Jesteśmy zatem świadkami „powtórki z rozrywki” (bo na wcześniejszych zjazdach władza też lepiej od delegatów i zjazdu wiedziała, co dla nich dobre i reasumpcję głosowań ćwiczyła do oczekiwanego przez siebie efektu).

Przewodniczący zjazdu ogłasza przerwę w obradach, a po przerwie ponownie poddaje pod głosowanie trzecią propozycję z materiałów zjazdowych argumentując, że tej propozycji brakło we wcześniejszym głosowaniu najmniej głosów. Nie ważne jest dla niego, że nie istnieje w prawie zasada głosowania do skutku! Obecny na sali radca prawny K. Zając milczy. Głosowanie powtórne się odbywa i tym razem przy **113 głosach** oddanych za tą trzecią propozycją przewodniczący zjazdu ogłasza, że zmiana w statucie została przez zjazd przyjęta. Jej treść przeczytasz na oficjalnej stronie PIIB, gdzie poprawiony statut już jest.

Dalej było już „z górki” i zjazd zakończył się kilka godzin przed planowanym czasem.

Pozostaje mi jeszcze podzielić się z Wami trzema uwagami.

Uwaga pierwsza

Na początku obrad zjazdu przyjęliśmy regulamin zjazdu, w którym pisze, że „dla uchwalenia zmian w statucie jest wymagana większość **2/3** głosów delegatów biorących udział w Zjeździe”. Prezydium zjazdu uznało jednak, że do przegłosowania zmian w statucie wystarczy **2/3** głosów delegatów biorących udział w głosowaniu!!!, co daje wyraźnie mniejszą liczbę głosów niezbędnych do dokonania zmiany w statucie

Głosy protestu przeciwko łamaniu regulaminu na nic się zdały. Prezydium tym razem „nie słyszy” i to z pewnością nie dlatego, że nie rozumiało różnicy pomiędzy jedną a drugą regułą liczenia minimalnej ilości głosów niezbędnych do uchwalenia przez zjazd zmian w statucie Izby.

Zatem dla Waszej informacji: 2/3 głosów delegatów biorących udział w zjeździe dawało liczbę **118**, a to oznacza, że według zatwierdzonego regulaminu zjazdu zabrakło 5 głosów (bo „za” głosowało 113) do uchwalenia ww. zmiany statutu.

To, że złamano prawo? - kogo to obchodzi? Jak chcesz droga koleżanko, drogi kolego interweniować to bierz pióro i pisz - najlepiej na Berdyczów, bo statut nie przewiduje odwołań od podjętych przez zjazd uchwał. Tylko, co to jest zjazd? - czy zjazd to prezydium? - wot wapros!

Uwaga druga

W sobotę rano (drugi dzień obrad) - swoimi nocnymi przemysleniami podzielił się z delegatami przewodniczący jednej z okręgowych izb (mniejsza o nazwisko). Cały smutny powiedział, że nie mógł spać tej nocy i że bardzo źle się stało, że nie zniesiono kadencyjności w ogóle, wyraził również współczucie innym przewodniczącym i osobom funkcyjnym w związku z wynikami wczorajszego (piątkowego) głosowania.

Uwaga trzecia

Kiedyś dawno temu krążyło takie powiedzenie, że nie ważne, kto głosuje - ważne, kto liczy głosy i odnosiło się to bardziej do realiów wschodnich. Sądzę, że w kraju w pełni demokratycznym drugi człon tego powiedzenia się zdezaktywizował i podobnie jak nie ważne, kto głosuje również nie ważne jest teraz, kto liczy głosy, bo są one na pewno liczone poprawnie. Ale oto jesteśmy świadkami twórczego rozwinięcia tego powiedzenia o trzeci człon, że przecież ważne jest za to, kto ustala zasady głosowania i co w ogóle jest pod głosowanie poddawane.

Wróciliśmy mimo wszystko do Rzeszowa przynajmniej częściowo usatysfakcjonowani, bo też częściowo (tak w „większej połowie”) zasadę kadencyjności udało się utrzymać.

Ale czy to już koniec sporu i walki o utrzymanie zasady pełnej kadencyjności we władzach Izby?

Uznanie i podziękowania dla tych, co doczytali artykuł do końca składu

Zbigniew Detyna

P.S. To czy zasada kadencyjności pełnienia funkcji w naszym samorządzie zawodowym, czyli na dobrą sprawę wymuszenie prawem rotacji we władzach Izby (maksimum 8 lat „na stołku”) jest dobre czy złe oceni koleżanko/kolego sam/sama, a jak chcesz „dać głos” zapraszam na www.inzynier.rzeszow.pl/forum.

Spotkanie z Wojewodą Podkarpackim

11 sierpnia br. w Urzędzie Wojewódzkim odbyło się robocze spotkanie przedstawicieli Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z Wojewodą Podkarpackim - Panem **Mirostawem Karapytą**.

Ze strony Izby w spotkaniu uczestniczyli: **Jerzy Kerste** - przewodniczący Rady oraz wiceprzewodniczący - **Zbigniew Detyna** i **Jacek Gil**.

Przedmiotem rozmów było uściślenie perspektyw

rozwoju współpracy administracji rządowej z Podkarpacką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa. Omówione zostały wysunięte przez PDK OIIB propozycje udziału Izby w konsultacjach istotnych spraw dla województwa, opiniowania aktów prawnych, wymiany informacji o zidentyfikowanych problemach a także możliwości udostępnienia izbowych mediów - Portalu i Biuletynu - do przekazywania ważnych dla regionu, a więc i dla naszych członków informacji.

Z wizytą u wojewody.

WYDRUK BLANKIETÓW OPŁAT

Istnieje możliwość samodzielnego wydruku blankietów opłat bezpośrednio ze strony internetowej www.inzynier.rzeszow.pl w zakładce CZŁONKOSTWO/Numery kont. Po wypełnieniu danych wyświetla się informacja m.in. numer członkowski, indywidualny numer konta bankowego PIIB, indywidualny numer konta Podkarpackiej Okręgowej IIB, data ważności zaświadczenia i informacja „drukuj blankiety opłat”.

Blankiety opłat udostępnione są w formacie PDF, program do ich otwarcia Acrobat Leader, można pobrać z Niezbędnika zamieszczonego na portalu.

SAMOPOMOC KOLEŻEŃSKA

Osoby starające się o bezzwrotną zapomogę proszone są przy składaniu podania wraz z wymaganymi załącznikami (kserokopie: zaświadczeń lekarskich, deklaracji podatkowych itp.) o podawanie **swojego numeru konta bankowego**.

Szkolenie członków Komisji Rewizyjnej Izby PDK OIIB

Stanisława Mazur

W dniach 16-18.05.2008 r. w Świętej Katarzynie odbyło się szkolenie członków Okręgowych Komisji Rewizyjnych czterech Izb: Podkarpackiej, Mazowieckiej, Świętokrzyskiej, Lubelskiej. W szkoleniu brali udział skarbnicy oraz główni księgowi z tych Izb.

Szkolenie dotyczyło metod sporządzania budżetów okręgowych izb, zmian w ustawie o rachunkowości oraz podatku dochodowym i odpowiedzialności Komisji Rewizyjnych za politykę finansową Izby. Tematyka szkolenia wiązała się z ustawą o samorządach zawodowych architektów i inżynierów budownictwa oraz urbanistów, w której ustawodawca postawił przed Komisją Rewizyjną zadania, między innymi: kontrolę statutową, finansową i gospodarczą działalności okręgowych izb. W związku z tym, że w drugiej kadencji działalności izb okręgowych, wśród 100 wybranych przedstawicieli okręgowych organów kontrolnych 42 osoby rozpoczęło w nich pracę po raz pierwszy, zaistniała konieczność przeprowadzenia

W 2007 roku w Podkarpackiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa było organizowane szkolenie, które odbyło się w Przemyśle a dotyczyło takich zagadnień jak obowiązujących od 1.01.2007 r. zmian w podatkach i rachunkowości:

- zmian w przepisach dotyczących przychodów podatkowych, kosztów uzyskania przychodów, zwolnień i odliczeń od dochodu, opodatkowania,
- koszty reprezentacji i reklamy po dniu 1.01.2007 r.,
- nowe zasady amortyzacji.

Jako inżynierowie, nie wszyscy w Komisji Rewizyjnej znają zasady gospodarki finansowej więc szkolenia są bardzo potrzebne do pełnienia funkcji kontrolnych powierzonych nam przez delegatów w drodze wyborów.

szkolenia w celu przybliżenia zakresu zagadnień poznania niezbędnych podstaw dla prawidłowego wykonania czynności kontrolnych, zwłaszcza w obszarze zarządzania środkami finansowymi i gospodarowania izb.

Również w Podkarpackiej Okręgowej Komisji Rewizyjnej składającej się z 7 osób 3 osoby w drugiej kadencji rozpoczęło działalność po raz pierwszy. Dlatego przewodniczący okręgowych izb oraz Krajowa Komisja Rewizyjna ustalili przeprowadzić cykl szkoleń w taki sposób, aby w każdym roku trwającej kadencji w jednej z czterech grup odbywało się szkolenie. Nasza grupa to członkowie Komisji Rewizyjnych Izby Podkarpackiej, Świętokrzyskiej, Małopolskiej i Lubelskiej.

Ewa Paluch

Zbigniew Plewako

Egzamin

na uprawnienia budowlane

Dziś trochę szerzej o egzaminie testowym z 16 maja 2008 r. Egzamin, zorganizowany przez Okręgową Komisję Kwalifikacyjną Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbył się tradycyjnie w auli Zespołu Szkół Mechanicznych w Rzeszowie przy ul. Hetmańskiej 34.

Egzamin odbył się w całej Polsce w tym samym dniu, o tej samej porze. U nas, w przygotowanej sali, 96 osób dopuszczonych do egzaminu na uprawnienia budowlane zajęło

Egzamin pisemny 16.05.2008 r. - przemówienie przewodniczącego OKK PDK OIIB.

swoje miejsce, na każdym ze stolików widniało nazwisko i imię zdającego. O godzinie 10:00, przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej PDK OIIB dr inż. Zbigniew Plewako powitał przybyłych z całego województwa zdających egzamin, przedstawił skład Zespołów Egzaminacyjnych i omówił zasady

wypełniania testów. Następnie otworzone zostały zalakowane koperty z testami dla zdających i członkowie Zespołów Egzaminacyjnych rozdali testy, sprawdzając jednocześnie tożsamość przystępujących do nich osób. Właściwy egzamin - rozwiązywanie testów - rozpoczął się o godz. 10:15.

Zdający oddawali testy komisjom, które odnotowywały czas oddania, i w obecności zdającego sprawdzali wymagane podpisy na każdej stronie arkusza i przy poprawkach w odpowiedziach.

W międzyczasie, sekretarze Zespołów Egzaminacyjnych segregowali oddawane testy i wcześniej przygotowane formularze protokołów.

Po zakończeniu egzaminu przez ostatniego zdającego (około godz. 13:00) przewodniczący Zespołów Egzaminacyjnych otworzyli koperty z poprawnymi rozwiązaniami, przeznaczone dla Komisji i w Zespołach przystąpiono do sprawdzania testów. Następnie dokonano wypełnienia protokołów i podpisano je. Tę część egzaminu zakończono o godz. 14:00.

Sekretarze Zespołów Egzaminacyjnych przewieźli testy do siedziby PDK OIIB, gdzie o godz. 15:30 ogłoszono wyniki i wywieszono listy osób dopuszczonych do części ustnej, ze wskazaniem terminów egzaminów w tym zakresie. Osoby, które nie zdały testu zapoznały się z oceną swojej pracy w obecności sekretarza właściwego Zespołu Egzaminacyjnego.

W kolejnych dniach, już w siedzibie Izby, odbyły się egzaminy ustne, o których może szerzej przy następnej sesji. A poniżej „sucha” statystyka egzaminów.

Specjalność	Złożone wnioski	Osoby dopuszczone do egzaminu	Osoby zdające test	Osoby, które zaliczyły test	Osoby, które zdały egzamin
architektoniczna	1	1	1	1	-
konstrukcyjno-budowlana	51	51	47	40 /+2 ust.	41
drogowa	7	7	7	6	6
mostowa	8	7	7	6	5
elektryczna	8	8	8	7	7
telekomunikacyjna	2	2	2	1	1
sanitarna	24	24	24	23	21
ogółem	101	100	96	84/+2 ust.	81

Gratulujemy uzyskania uprawnień i życzymy sukcesów zawodowych.

Egzamin pisemny 16.05.2008 r. - widok na zdających.

Egzamin ustny - branża sanitarna 17.05.2008 r.

Egzamin ustny - branża drogowa 19.05.2008 r.

Egzamin ustny - branża mostowa 19.05.2008 r.

Egzamin ustny - branża telekomunikacyjna 20.05.2008 r.

Egzamin ustny - branża elektryczna 20.05.2008 r.

Egzamin ustny - branża konstrukcyjno-budowlana 26.05.2008 r.

Egzamin ustny - losowanie pytań - branża konstrukcyjno-budowlana 27.05.2008 r.

Egzamin ustny - branża konstrukcyjno-budowlana 28.05.2008 r.

Więcej zdjęć na portalu internetowym

RELACJE UCZESTNIKÓW EGZAMINÓW
NA UPRAWNIENIA BUDOWLANE

Nie taki diabeł straszny!

Marcin Nowosiad

Był piękny majowy poranek 16 maja br., mój drugi egzamin na uprawnienia budowlane - projektowe, wcześniej, bowiem zdałem już podobny egzamin do kierowania robotami budowlanymi. Miałem już pewną orientację na temat przebiegu egzaminu, ale nie zmieniało to faktu, że stres i nerwy nadal mi towarzyszyły. Miałem wprawdzie pewne przygotowanie, gdyż w kwietniu uczestniczyłem w kursie przygotowawczym organizowanym przez PZITB, ale pewien swej wiedzy do końca nie byłem. Forma testu z jednokrotną możliwością wyboru bardzo mi odpowiadała, ale pytania były dość trudne - konkretnie sprawdzały nie tylko wiedzę, ale i umiejętności zdających.

Dotąd egzaminy przebiegały sprawnie, zwłaszcza dla zdających, którzy jeszcze tego samego dnia znali wyniki testu i wiedzieli, czy to już koniec, czy czeka ich drugi etap - egzamin ustny. Tym razem czas się wydłużył, bo nastał tzw. „długi

weekend”. Dało mi to możliwość dokładnego, kilkudniowego przygotowania, znalezienia odpowiednich informacji i danych...

Organizacja całego egzaminu jest profesjonalnie przygotowana. Począwszy od informacji w Internecie, gdzie podano wszelkie terminy, przykładowe pytania testowe oraz potrzebne źródła wiedzy, poprzez fachowo i sprawnie przeprowadzone testy, aż do egzaminów ustnych i podania wyników.

Dzisiaj śmiało mogę powiedzieć, że takie egzaminy pozwalają sprawdzić wiedzę i umiejętności zdających. Mogę też wyznać, że o ile na początku towarzyszyły mi mieszane uczucia, o tyle teraz jestem w pełni zadowolony, a uzyskane kompetencje sprawiają ogromną satysfakcję. Czego wszystkim życzę.

Rzeczowo i rzetelnie

Wojciech Woytoń

Egzamin na uprawnienia budowlane przebiegał sprawnie bez jakichkolwiek zakłóceń. Komisja Kwalifikacyjna odnosiła się do zdających bardzo pozytywnie. Zadawane pytania były precyzyjne i rzeczowe. Każdy ze zdających, który był przygotowany i posiadał wiedzę z zakresu budownictwa oraz prawa budowlanego bez większych problemów był w stanie na nie odpowiedzieć.

Egzamin zdałem i jestem z tego bardzo zadowolony. Bardzo mi zależało na tych uprawnieniach. Stresu trudno było

uniknąć, ale ponieważ był to już mój drugi egzamin (pierwszy zdawałem w 2005 r. na uprawnienia wykonawcze), więc potrafiłem nad nim skutecznie zapanować.

W składzie Komisji było kilku moich dawnych wykładowców z uczelni, więc bardzo mnie to mobilizowało do rzetelnego przygotowania się do egzaminu. Z drugiej strony, znając ich wymagania, wiedziałem, czego mogę się spodziewać na egzaminie.

RELACJE UCZESTNIKÓW EGZAMINÓW NA UPRAWNIENIA BUDOWLANE

Pozytywne wspomnienia

W moim odczuciu, cały proces egzaminacyjny przebiegał sprawnie. Egzamin pisemny był przygotowany bardzo dobrze, co umożliwiło przeprowadzenie go szybko i bez komplikacji. Wyniki testów zostały podane w niedługim czasie po zakończeniu egzaminu. Sądzę, że byłbym usatysfakcjonowany jeszcze bardziej, gdyby zostały podane informacje na temat ilości punktów zdobytych podczas egzaminu. Poza tym nie mam żadnych zastrzeżeń, co do jego przebiegu.

Egzamin ustny trwał znacznie dłużej, oczekiwanie przyczyniło się do powstania większego stresu. Jednak dzięki bardzo życzliwej komisji można go było pokonać. Egzamin przebiegał w miłej atmosferze. Zdobywanie uprawnień budowlanych wspominam w sumie bardzo miło, dlatego zamierzam odwiedzić komisję egzaminacyjną ponownie.

Grzegorz Mierzwa

Egzamin z babcią i córką

Podzielę się z Państwem moimi odczuciami podczas zdawania egzaminu na uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności drogowej.

Przyznam się szczerze, że miałam mnóstwo wątpliwości przed złożeniem dokumentów uprawniających do podejścia do egzaminu. Moim głównym powodem wahania był fakt przyjścia na świat córeczki tuż przed egzaminem. Zastanawiałam się, jak przy trzymiesięcznym dziecku zdołam się przygotować do egzaminu. Może przystąpić w późniejszym terminie aż moje dziecko podrośnie, abym mogła się lepiej przygotować. Moje wątpliwości rozwiązał fakt pomocy ze strony babci, która pomagała przy opiece nad wnuczką. I rozpoczął się gorący czas dla naszej trójki. Ja jak tylko wygospodarowałam chwilę wolnego czasu to rozkładałam materiały i ostro się przygotowywałam, bo wiedziałam, że nie mam już za wiele czasu (zaledwie jeden miesiąc). Cały czas nachodziły mnie złe przeczucia, co do słuszności mojej decyzji. Byłam przekonana, że brak czasu nie pozwala się przygotować tak, jak bym tego sobie życzyła. Czas płynął nieubłagalnie i w końcu nadszedł termin egzaminu pisemnego.

Z mieszanymi uczuciami pojechałam do Rzeszowa. Na egzamin pisemny oczywiście zabrałam ze sobą córkę, która kibicowała razem z babcią na zewnątrz. Wcześniej uprzedziłam komisję egzaminacyjną, że moją córkę karmię piersią i w związku z tym, w czasie egzaminu może powstać małe zamieszanie.

Reakcja komisji mile mnie zaskoczyła - egzaminatorzy wyrazili zgodę na przerwanie egzaminu, jeśli zajdzie taka potrzeba. „Mam się nie denerwować, tylko napisać pozytywnie

test” - taka była odpowiedź komisji.

Egzamin pisemny zdałam pozytywnie, bez większych zakłóceń. Chyba moja córka zdawała sobie sprawę z powagi sytuacji.

Teraz został tylko (albo aż!) do przejścia egzamin ustny. Każdą chwilę wolnego czasu spędzałam oczywiście nad prawem budowlanym i ustawami.

Po kilku dniach znów wybraliśmy się w trójkę na egzamin ustny. Komisja znów bardzo łaskawie podeszła do mojej sytuacji życiowej i poprosiła mnie jako pierwszą do odpowiedzi. Po ustalonym czasie na przygotowanie zaczęłam odpowiadać na pytania komisji. Chociaż za drzwiami słyszałam płacz mojego dziecka to egzamin ustny dokończyłam, z wynikiem pozytywnym.

Z perspektywy czasu, kiedy już opadły emocje, wiem, że tylko upór i determinacja pozwoliły mi pozytywnie przebrnąć przez egzamin.

Zachęcam wszystkim do podejmowania wyzwań w życiu, nawet wówczas, gdy na przeszkodzie stoi wiele ważnych spraw.

Katarzyna Rokita-Ziętek

Bądź w kontakcie ze swoim delegatem

Zachęcamy Koleżanki i Kolegów do podjęcia kontaktu z delegatami na Okręgowe Zjazdy PDK OIIB, przekazywanie uwag i problemów, które należałoby podjąć na kolejnych okręgowych zjazdach.

Równocześnie zwracamy się z apelem do delegatów, którzy nie przekazali jeszcze swoich danych o ich uzupełnienie. Na stronie internetowej portalu w zakładce SKŁAD ORGANÓW/Delegaci na Zjazdy Okręgowe znajduje się druk do pobrania. Prosimy o jego wypełnienie i przekazanie listownie, faxem bądź e-mailem do biura Izby.

Delegaci na Zjazdy Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Lista dostępna na stronie portalu

NR_IDENT	IMIE	NAZWISKO	REJON	TELEFON	E_MAIL
PDK/IE/1245/01	Wojciech	Andrusiewicz	Przeworski		
PDK/BO/0011/01	Grzegorz	Bajorek	Rzeszowski	0 600 302 608	
PDK/IS/0670/02	Marian	Baran	Przemyski	(016) 675 07 74; 0 603 673 400	ekosan@op.pl
PDK/BO/0328/02	Waldemar	Barszcz	Jarosławski	0 660 431 738	walbaral@gmail.com
PDK/IS/0892/01	Tadeusz	Bieda	Rzeszowski	0 604 937 379	
PDK/BO/0337/03	Piotr	Bobulski	Dębicki		
PDK/BO/0047/01	Włodzimierz	Bochenek	Rzeszowski		
PDK/IE/1275/01	Krzysztof	Bystrzyk	Tarnobrzesci	0 602 747 916	krzysztof.bystrzyk@bll.com.pl
PDK/BO/1707/03	Leszek	Chciuk	Tarnobrzesci	(015) 822 68 71	LeszekChciuk@vp.pl
PDK/BD/1643/01	Zbigniew	Chrobak	Rzeszowski	0 661 310 303	
PDK/BO/0692/03	Bogusław	Chudzik	Kolbuszowski	(017) 227 48 15; 0 605 471 242	
PDK/MM/0805/02	Ireneusz	Culak	Sanocki		
PDK/BO/0791/01	Roman	Cużytek	Jarosławski	0 782 992 903	cuzytek@jpbudexim.pl
PDK/BO/0100/01	Józef	Czaja	Rzeszowski		
PDK/BO/0793/01	Tadeusz	Czech	Przemyski	(0 16) 679 93 99	ekspertprz@onet.poczta.pl
PDK/BO/0103/01	Wiesław	Czechowicz	Łańcucki	(017) 225 46 32	
PDK/BO/0062/05	Ludwik	Czerniecki	Dębicki		
PDK/BO/0010/04	Józef	Czubocha	Rzeszowski		
PDK/IE/0747/02	Maria	Darowska-Anusik	Rzeszowski	0 508 064 675	mdarowska-anusik@wp.pl
PDK/IS/0952/03	Zbigniew	Detyna	Rzeszowski	0 600 011 551	zbigniewdetyna@wp.pl
PDK/IS/0927/01	Witold	Dobosiewicz	Przemyski	(016) 675 02 08	pronad@interia.pl
PDK/BO/0873/01	Stanisław	Dołęgowski	Krośnieński		sdolegowski@wp.pl
PDK/BO/0416/02	Grzegorz	Dubik	Stalowowolski		grzegorz.dubik@interia.pl
PDK/BT/0398/04	Konrad	Dudek	Leżajski		
PDK/IE/1604/03	Henryk	Dziuba	Rzeszowski		
PDK/BO/0152/01	Jacek	Foc	Tarnobrzesci	0 605 600 611	focjacek@vp.pl
PDK/IE/0686/02	Jan	Gagatko	Sanocki		
PDK/BO/0165/01	Jacek	Gil	Dębicki		jacekgil@autograf.pl
PDK/BO/0173/01	Andrzej	Głęb	Stalowowolski		
PDK/BO/0548/03	Adam	Głowiak	Łańcucki	0 601 292 240	aglowiak@tlen.pl
PDK/IS/0956/01	Danuta	Goszczyńska-Wojtas	Rzeszowski		
PDK/BO/0193/01	Wiesław	Guzik	Krośnieński		
PDK/IS/0969/01	Andrzej	Hliniak	Rzeszowski	0 601 529 045	
PDK/BO/0788/03	Edward	Iwanek	Tarnobrzesci	(015) 822 52 17	
PDK/BO/0217/01	Władysław	Jagiełło	Rzeszowski	(017) 862 42 10	
PDK/IS/0461/02	Jan	Janocha	Krośnieński		jan.janocha@jaslo.ksg.pl
PDK/BO/0227/01	Wojciech	Jaśkowski	Przemyski		wjprojekt@poczta.onet.pl
PDK/IS/0991/01	Leszek	Kaczmarczyk	Mielecki	0 602 194 333	inwest@pro.onet.pl
PDK/BD/1706/01	Henryk	Kalisz	Krośnieński		h.kalisz@neostrada.pl
PDK/IS/0464/02	Wiesław	Karamon	Krośnieński	(013) 436 02 16; 0 605 085 276	wieslaw.karamon@op.pl
PDK/BO/0253/01	Jerzy	Kerste	Rzeszowski		jkerste@wp.pl
PDK/BO/0039/02	Adam	Kesler	Mielecki	0 698 627 792	akesler2@interia.pl
PDK/IE/1364/01	Antoni	Klusek	Rzeszowski	0 600 966 026	antoni.klusek@neostrada.pl
PDK/BM/2081/01	Piotr	Kopczyk	Rzeszowski	0 606 918 422	biuro@bikkopczyk.pl
PDK/BO/0284/01	Marek	Kopeć	Łańcucki		projekt_mk@2com.pl
PDK/IS/1011/01	Elżbieta	Kosior	Stalowowolski	0 602 885 080	kosior_e@poczta.onet.pl
PDK/BO/0312/01	Aleksander	Kozłowski	Rzeszowski		kozlowsk@prz.edu.pl

NR_IDENT	IMIĘ	NAZWISKO	REJON	TELEFON	E_MAIL
PDK/BD/1737/01	Marianna	Krupa	Rzeszowski	0 502 747 223	Marianna.Krupa@skanska.pl
PDK/BD/1738/01	Lech	Krupiński	Rzeszowski	(017) 862 31 67	lech.krupinski2@vp.pl
PDK/BO/0325/01	Helena	Krzych	Przemyski	0 602 727 379	
PDK/IE/1390/01	Jerzy	Kubiński	Rzeszowski		elprojk@interia.pl
PDK/IS/1024/01	Alojzy	Kubiś	Stalowowolski	0 604 405 166	a.kubis@op.pl
PDK/IE/1391/01	Bogusław	Kubit	Krośnieński	0 605 320 204	Boguslaw_Kubit@rzesz.rzeszow.pl
PDK/BO/0389/04	Radosław	Kujawski	Jasielski	0 507 177 090	r7k@wp.pl
PDK/BO/0329/01	Feliks	Kukla	Krośnieński		
PDK/IS/1028/01	Franciszek	Kurczyński	Dębicki	(014) 681 84 29; 0 661 618 170	franciszek_kurczynski@mtnet.com.pl
PDK/IS/1031/01	Stanisław	Kwiecień	Rzeszowski	0 501 955 587	stanislaw.kwiecien@wp.pl
PDK/BD/1750/01	Jerzy	Lechwacki	Przemyski	0 602 672 791	
PDK/BO/0347/01	Janusz	Leń	Brzozowski	0 501 242 837	Ljanusz55@o2.pl
PDK/BO/0277/03	Stanisław	Lepszy	Jarosławski	(016) 622 46 82; 0 787 525 975	
PDK/IE/1404/01	Jerzy	Lewiński	Sanocki	0 601 444 978	lewjur@interia.pl
PDK/BO/0357/01	Teresa	Lisowska	Sanocki	0 569 951 971	
PDK/BD/1760/01	Edward	Łukawski	Rzeszowski	(017) 857 81 53	
PDK/BO/0223/03	Leszek	Mach	Stalowowolski	0 668 048 683	leszek-mach@wp.pl
PDK/IS/0481/02	Stanisław	Machała	Krośnieński		
PDK/BO/1544/03	Tomasz	Maciaszek	Przemyski		t.maciaszek@fadansa.pl
PDK/BO/0381/01	Jerzy	Madera	Przemyski	0 604 449 471	maderajerzy@o2.pl
PDK/BO/0396/01	Janina	Marć	Ropcz.-Sędzisz.		janinamarc@o2.pl
PDK/BO/1031/03	Teodor	Mateja	Dębicki	0 608 139 803	planplus@interia.pl
PDK/BO/0403/01	Grażyna	Materna	Dębicki	0 682 987 799	
PDK/BO/0828/01	Stanisława	Mazur	Jarosławski	(016) 624 37 20	rysmazur@poczta.fm
PDK/BO/0487/04	Konrad Marian	Mądry	Rzeszowski	(017) 857 19 45; 0 601 376 874	
PDK/BO/0417/01	Tomasz	Michalski	Rzeszowski	0 501 642 578	dino1230@poczta.onet.pl
PDK/BO/0429/01	Henryk	Miller	Rzeszowski		
PDK/IS/0307/03	Jacek	Nalepa	Dębicki		
PDK/BO/0474/01	Andrzej	Ostrowski	Sanocki		jedrus1950@o2.pl
PDK/BO/0071/02	Ryszard	Pabian	Jasielski		inwestkom@o2.pl
PDK/WM/2006/01	Stefan	Pacula	Rzeszowski	0 781 753 343	
PDK/IE/1453/01	Bolesław	Pałac	Rzeszowski	0 602 703 662	b.palac@neostrada.pl
PDK/BD/1795/01	Stanisław	Pękański	Krośnieński	0 602 672 662	
PDK/BO/0514/01	Jan	Piskorowski	Niżański	(015) 841 49 11	
PDK/BO/0518/01	Zbigniew	Plewako	Rzeszowski		plewakoz@prz.edu.pl
PDK/BO/0520/01	Marta	Pociąg	Rzeszowski	0 601 532 043	
PDK/IE/1470/01	Jan	Południak	Przeworski	0 608 820 056	
PDK/BO/0539/01	Henryk	Rak	Jasielski	0 502 105 994	
PDK/BO/0986/03	Adam	Reichhart	Rzeszowski		
PDK/IE/1497/01	Jan	Rusin	Rzeszowski	0 504 172 504	
PDK/BO/0591/03	Apolinary	Rzadzowski	Mielecki		
PDK/IS/1127/01	Stanisław	Rzucidło	Łańcucki	0 608 647 604	bti@poczta.wp.pl
PDK/IE/1506/01	Mieczysław	Sipowicz	Rzeszowski	(017) 863 00 49	m.sipowicz@eltor.rzeszow.pl
PDK/BD/1918/01	Antoni	Siwowski	Rzeszowski	(017) 854 24 70	
PDK/BM/2093/01	Tomasz	Siwowski	Rzeszowski		
PDK/IS/1238/01	Ryszard	Skiba	Rzeszowski	0 602 878 338	ryszard.skiba1@neostrada.pl
PDK/IS/0038/04	Maria Ewa	Skręt	Łańcucki		mskret2@wp.pl
PDK/IS/0253/05	Janusz Antoni	Sobala	Rzeszowski	0 889 343 695	janusz_sobala@wp.pl
PDK/BO/0850/01	Andrzej	Sokalski	Mielecki	(017) 586 28 14; 0 608 071 448	andrzej.sokalski1@neostrada.pl
PDK/WM/2039/01	Adam	Sokół	Tarnobrzeski	0 663 878 041	
PDK/BO/0335/03	Wojciech	Stańda	Jarosławski	0 676 476 734	nadbud@wp.pl
PDK/BO/0053/03	Bogdan	Stec	Rzeszowski		bawstec@wp.pl
PDK/IE/1524/01	Włodzimierz	Surma	Stalowowolski	(0 15) 649 46 78; 667 661 581; 503 657 686	surmaw@gmail.com
PDK/BO/0621/01	Bogumił	Surmiak	Rzeszowski		bet-rz@neostrada.pl
PDK/BO/0826/03	Franciszek	Surmiak	Jarosławski		
PDK/BO/0625/01	Grzegorz	Szabelski	Brzozowski		gszabla@interia.pl
PDK/IE/1529/01	Adam	Szalwa	Rzeszowski		
PDK/IS/1164/01	Jan	Szpakowski	Rzeszowski	(017) 854 01 58	Jan.Szpakowski@wp.pl
PDK/BO/0656/01	Lucjan	Ślęczka	Rzeszowski	(017) 859 41 28	sleczka@prz.edu.pl
PDK/BO/0658/01	Stanisław	Śliwka	Krośnieński		
PDK/BO/0660/01	Janusz	Śmigala	Tarnobrzeski		yanusz@poczta.onet.pl
PDK/BO/0670/01	Adam	Tarnawski			
PDK/IS/1173/01	Andrzej	Tarczyński	Stalowowolski	0 604 202 350	atarczy@pro.onet.pl
PDK/IS/0524/02	Tadeusz	Trygar	Krośnieński	(013) 436 18 14; (0 13) 432 28 03	krosno@bpng.jaslo.pl
PDK/IS/1186/01	Józef	Warchoń	Rzeszowski	0 600 266 379	
PDK/BO/0703/01	Władysław	Wdowiak	Sanocki	0 664 758 382	
PDK/WM/2054/01	Józef	Wiater	Jarosławski	0 692 366 834	mjwiater@interia.pl
PDK/BO/0865/01	Zygmunt	Wolan	Sanocki	0 602 498 632	
PDK/BO/0738/01	Szczepan	Woliński	Rzeszowski		szwolkb@prz.edu.pl
PDK/BK/0152/05	Jacek	Wójcik	Jasielski	0 602 718 153	wjacekw@o2.pl
PDK/BK/0135/05	Jerzy	Wójcik	Rzeszowski	0 505 954 412	wojcikjerzy@wp.pl
PDK/IS/1203/01	Jan	Wyciąłak	Jasielski	0 784 593 280	proeco@interia.pl
PDK/IS/0444/03	Tomasz	Zabawski	Przemyski		
PDK/BD/1901/01	Marek	Żołyniak	Lubaczowski	0 602 658 629	marekzolyniak@o2.pl
PDK/IS/1214/01	Marian	Żołyniak	Jarosławski		

Nowe forum dyskusyjne

- to miejsce dla Was

Witamy Koleżanki i Koledzy

Pracą naszych nieocenionych koleżanek z Biura Izby oraz informatyka ruszyło nowe forum dyskusyjne przy portalu www.inzynier.rzeszow.pl.

Forum jest dla wszystkich, którzy poruszają się po Internecie, dla wszystkich, którzy mają coś do powiedzenia w temacie budownictwa i nie tylko... Forum jest medium dla internautów, którzy nie mają możliwości podzielenia się tym, co ich nurtuje, pasjonuje czy denerwuje, gdzie student z Rzeszowa może podyskutować z projektantem z Krosna i kierownikiem budowy z Łodzi. To miejsce specjalnie dla Was z myślą abyście

mogli nawzajem wymieniać się opiniami i prowadzić dyskusje.

Na forum można wejść poprzez link „forum” pod czerwonym paskiem z nazwą naszej Izby. Po wejściu, aby korzystać z tego medium należy zarejestrować się wymyślając sobie swoją nazwę użytkownika, hasło oraz podać kontakt email. Po zalogowaniu można już dodawać swoje wypowiedzi i uczestniczyć w dyskusjach. Nowa wersja forum zawiera wiele ciekawych funkcji, m.in. kalendarz, umożliwia komunikowanie się e-mailami między użytkownikami. Będzie szczelne i odporne na napływające spamy i niechciane wpisy.

W dolnej części ekranu na forum uruchomiony został czat „ShoutOut!”, na którym można prowadzić publiczne dysputy w trybie online.

Zapraszamy

www.inzynier.rzeszow.pl/forum

Zespół ds. Portalu

- Czy korzystasz już z bazy norm budowlanych?
- Czy zaglądasz do Serwisu Budowlanego?
- Czy zamieściłeś już swoją wizytówkę?
- Czy zaglądasz na nasze forum dyskusyjne?
- Czy bierzesz udział w organizowanych konkursach?
- Czy zrobiłeś zdjęcie na konkurs fotograficzny?
- Czy widziałeś już zdjęcia z naszych wycieczek?
- Czy zapoznałeś się z materiałami ze szkoleń i konferencji?
- Może szukasz kolegi do współpracy?

Wszystko to znajdziesz na Twojej stronie

www.inzynier.rzeszow.pl

590 numerów PESEL

Na dzień 10 sierpnia br. brakuje w bazie 590 numerów PESEL. Zwracamy się z prośbą do osób zapisanych do PDK OIIB w roku 2001 i 2002 o przekazywanie swoich numerów PESEL.

Lista nazwisk osób z brakiem numeru na stronie internetowej CZŁONKOWSTWO/Numer PESEL - sprawdź czy tam jesteś?

Prosimy o przekazywanie informacji na adres e-mail: pdk@piib.org.pl lub dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl, fax 017 850 77 07 lub pocztą na adres: Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów, lub telefonicznie tel. 017 8507 705 wew. 21 lub 29.

www.inzynier.rzeszow.pl

Tutaj dla Ciebie udostępniamy:

Serwis Budowlany

- umożliwia stałe śledzenie zmian z następujących dziedzin prawa: prawo budowlane, prawo mieszkaniowe i gospodarka nieruchomościami;
- zawiera analizy problemów prawnych dotyczących procesu inwestycyjno-budowlanego i gospodarki nieruchomościami;
- stanowi narzędzie niezbędne w pracy inwestorów, projektantów, wykonawców, właścicieli i zarządców nieruchomości, rzeczoznawców majątkowych, a także urzędników administracji zajmujących się budownictwem, polityką mieszkaniową, gospodarką nieruchomościami;
- zawiera aktualne przepisy i projekty ustawodawcze oraz gotowe narzędzia - wzory dokumentów i normy budowlane;
- posiada wzory dokumentów opatrzone objaśnieniami co do zakresu stosowania;
- dysponuje regularnie powiększaną bazą pytań użytkowników i odpowiedziami specjalistów.

ZAWARTOŚĆ

- baza aktualnych oraz archiwalnych aktów prawnych z zakresu:
 - zagospodarowania przestrzennego
 - prawa budowlanego
 - gospodarki nieruchomościami
 - geodezji i kartografii
 - normalizacji i certyfikacji
 - bezpieczeństwa i higieny pracy
 - mieszkalnictwa
 - energetyki
 - ochrony środowiska
 - zamówień publicznych
 - polityki pieniężnej
- ubezpieczeń gospodarczych
- projekty ustawodawcze
- wybrane orzecznictwo sądowe
- dyrektywy Unii Europejskiej
- fachowe omówienia istotnych zagadnień

Serwis Budowlany umożliwia praktyczne wykorzystanie obowiązującego prawa, skuteczne zarządzanie, a przede wszystkim prowadzi krok po kroku przez cały proces inwestycyjny.

Jak dostać się do Serwisu Budowlanego?

Krok 1

Zaloguj się. Jeśli nie pamiętasz swojego loginu i hasła zadzwoń **017 850 77 05 wew. 30**

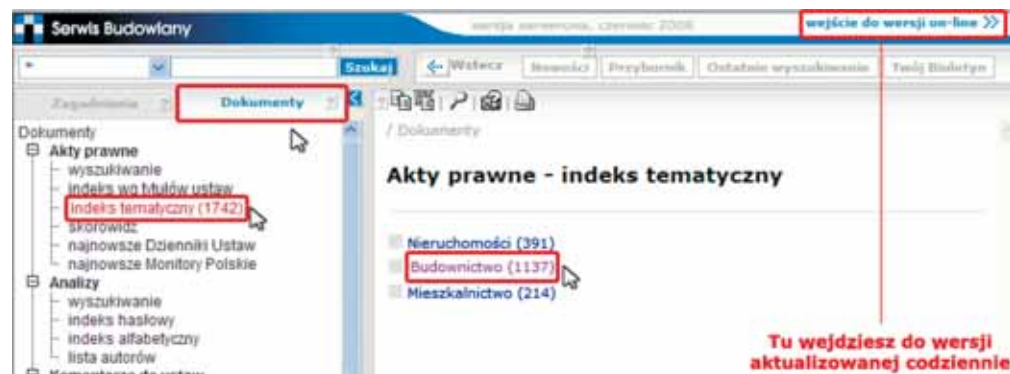

Krok 2

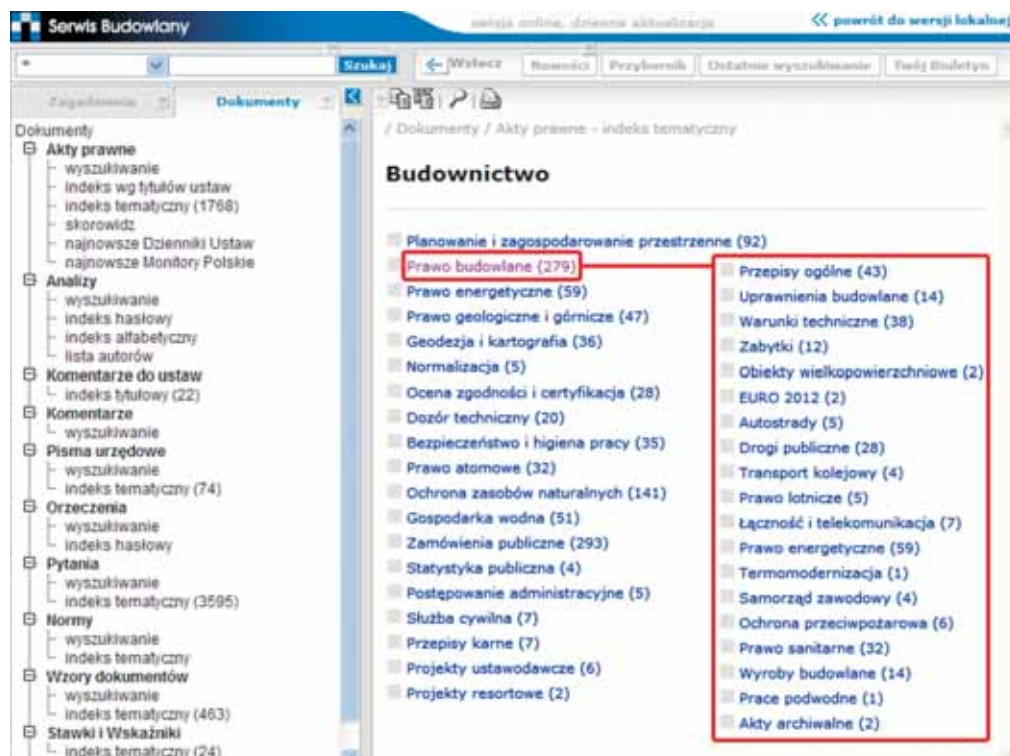
Jesteś zalogowany. Kliknij na ikonę Serwisu Budowlanego.

Krok 3

Wybierz zakładkę **Dokumenty...** w kategorii Aktów Prawnych wybierz **Indeks tematyczny...** wybierz interesujący Cię temat - **Budownictwo**.

Krok 4

Kliknij na link **Prawo budowlane...** tu znajdziesz to czego szukałeś.

Konkurs Fotograficzny „Budownictwo wokół nas”

Masz w swoim archiwum ciekawe zdjęcia, a może na ostatnim urlopie uwieczniłeś na zdjęciu jakiś ciekawy obiekt ...

Zapraszamy Was do wzięcia udziału w konkursie fotograficznym pt.: „**Budownictwo wokół nas**”. Tematem zdjęć jest szeroko pojęte budownictwo m.in.: obiekty, które istnieją już od lat, jak i te w trakcie realizacji w naszym regionie, kraju, czy na świecie.

Konkurs „Budownictwo wokół nas” skierowany jest do amatorów fotografii, prosimy o przysyłanie zdjęć w terminie do **30 września 2008 roku**, każdy z uczestników może przysłać do **5 zdjęć**.

Zebrane prace konkursowe zostaną przedstawione na stronie internetowej www.inzynier.rzeszow.pl. Internauci zaglądający na naszą stronę będą mieli możliwość oddawania swoich głosów.

Przewidziane nagrody:

- I miejsce** - drukarka kolorowa laserowa
- II miejsce** - urządzenie wielofunkcyjne atramentowe
- III miejsce** - odtwarzacz DVD

Regulamin konkursu na stronie internetowej portalu PDK OIIB.

Tenis stołowy

11 listopad 2008 r. (wtorek) godz. 9.00 w Centrum Sportowo-Dydaktycznym Politechniki Rzeszowskiej odbędzie się

TURNIEJ NIEPODLEGŁOŚCI 2008

II Mistrzostwa woj. podkarpackiego w tenisie stołowym branży ogólnobudowlanej
Pod patronatem JM Rektora Politechniki Rzeszowskiej Prof. dra hab. inż. Andrzeja Sobkowiaka

Organizatorzy: Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Rzeszowskiej, Akademicki Związek Sportowy Politechniki Rzeszowskiej.

Zapraszamy do udziału w turnieju:

członków Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz członków: *Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP, Związku Mostowców RP, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych, Polskiego Komitetu Geotechniki, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych* oraz pracowników bezpośredniej produkcji budowlanej i produkcji związanej z budownictwem.

Turniej odbędzie się w kategoriach:

- kobiet i mężczyzn do 50 lat
- kobiet i mężczyzn powyżej 50 lat
- uczestników posiadających licencję zawodniczą.

Limit uczestników: 64 zawodniczek i zawodników (ogółem, we wszystkich kategoriach).

Zgłoszenia imienne zawodniczek i zawodników: pdk@piib.org.pl, tel.: 017 850 77 05, fax.: 017 850 77 07. Uczestnictwo w zawodach dla **członków PDK OIIB bezpłatne**. Pozostałych uczestników obowiązuje wpisowe w wysokości **30,00 zł**.

Wpłata wpisowego do dnia 5 listopada 2008 r. na konto Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Rzeszowskiej przez pozostałych uczestników zawodów z dopiskiem „Turniej Niepodległości”: *KU AZS Politechniki Rzeszowskiej: 35-959 Rzeszów, ul. Poznańska 2A, nr konta: 29 1240 2614 1111 0000 3970 2845*.

Program mistrzostw

- 9:30 Otwarcie zawodów
- 9:45 Rozpoczęcie gier pojedynczych kobiet i mężczyzn
- 13:00 Gorący posiłek
- 13:45 Zwiedzanie laboratoriów, pracowni komputerowych i sal wykładowych Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska
- 15:00 Gry finałowe kobiet i mężczyzn
- ok. 16:30 Zakończenie mistrzostw i spotkanie towarzyskie.

Osobiście nie wyobrażam sobie, aby każde ze stowarzyszeń naukowo-technicznych nie było reprezentowane w turnieju przez co najmniej 3 zawodników.

Leszek Kaczmarczyk - przewodniczący Komitetu Organizacyjnego

DANMAR COMPUTERS

35-055 Rzeszów, ul. F. Szopena 51, tel. (017) 853-66-72, tel/fax: (017) 852 54 29
<http://www.danmar-computers.com.pl>
 e-mail: szkolenia@danmar-computers.com.pl

Na szkolenia zewnętrzne istnieje możliwość uzyskania dofinansowania, zgodnie z Regulaminem wspierania dokształcania członków PDK OIIB obowiązującym od 16.04.2008 r. (dostępny na stronie www.inzynier.rzeszow.pl).

Firma Danmar Computers pragnie zaproponować Państwu szkolenia z zakresu obsługi programu AutoCAD w stopniu podstawowym i średnio-zaawansowanym, obsługi programu MS Project, obsługi programu do kosztorysowania Norma oraz pakietu Office. Szkolenia prowadzone są przez doświadczonego wykładowcę. Uczestnicy szkolenia otrzymają profesjonalne materiały szkoleniowe oraz zaświadczenia ukończenia szkolenia. Poniżej przedstawiamy propozycje szkoleń i planowane terminy.

AutoCAD - kurs podstawowy

Szkolenie przygotowuje do podstawowej pracy z programem AutoCAD, zapoznaje słuchaczy z zagadnieniami dotyczącymi wykorzystania programu AutoCAD w rysowaniu i projektowaniu.

Termin szkolenia: **09.10 - 11.10.2008**

(3 dni, rozpoczęcie godzina 9.00)

Miejsce szkolenia: ul. Szopena 51, pokój nr 216

Koszt szkolenia: 400 zł

AutoCAD - kurs średnio-zaawansowany

Szkolenie przeznaczone dla osób, które opanowały program AutoCAD w stopniu podstawowym, posiadają pewną praktykę w komputerowym projektowaniu i chcą poszerzyć swoją wiedzę.

Termin szkolenia: **25.09 - 26.09.2008**

lub **06.11-07.11.2008** (2 dni, rozpoczęcie godzina 9.00)

Miejsce szkolenia; ul. Szopena 51, pokój nr 216

Koszt szkolenia: 350 zł

MS Project - kurs podstawowy

Szkolenie przeznaczone dla osób rozpoczynających pracę z programem MS Project. Celem szkolenia jest nabycie umiejętności praktycznego stosowania programu MS Project w zarządzaniu projektem.

Termin szkolenia:

17.10.2008 (1 dzień, rozpoczęcie godzina 9.00)

Miejsce szkolenia; ul. Szopena 51, pokój nr 216

Koszt szkolenia: 250 zł

MS Project - kurs zaawansowany

Szkolenie przeznaczone dla osób, które chcą rozszerzyć swoją wiedzę na temat możliwości programu MS Project. Podczas kursu słuchacze uczą się analizować przebieg

projektu na podstawie analiz i raportów.

Termin szkolenia:

20.11 - 21.11.2008 (2 dni, rozpoczęcie godzina 9.00)

Miejsce szkolenia; ul. Szopena 51, pokój nr 216

Koszt szkolenia: 450 zł

Obsługa programu do kosztorysowania NORMA

Szkolenie przeznaczone dla osób, które chcą nauczyć się posługiwania programem Norma Pro oraz zapoznać się z podstawami teoretycznymi dotyczącymi kosztorysowania.

Termin szkolenia: **12.11 - 14.11.2008**

(3 dni, rozpoczęcie godzina 9.00)

Miejsce szkolenia: ul. Szopena 51, pokój nr 216

Koszt szkolenia: 500 zł

Obsługa pakietu MS OFFICE

Szkolenie przeznaczone dla osób, które chcą zapoznać się z obsługą komputera od podstaw jak i dla tych, którzy chcą uzupełnić lub odświeżyć swoją wiedzę. Uczestnik szkolenia nauczy się wykorzystywać poznane programy w codziennej pracy. Nauczy się również obsługiwać Internet i pocztę elektroniczną, co pozwoli na szybkie przetwarzanie informacji.

Termin szkolenia:

15.12 - 18.12.2008 (4 dni, rozpoczęcie godzina 9.00)

Miejsce szkolenia: ul. Szopena 51, pokój nr 216

Koszt szkolenia: 300 zł

Szczegółowe informacje odnośnie szkoleń można uzyskać pod podanym niżej numerem telefonu lub pisząc na adres e-mail: szkolenia@danmar-computers.com.pl. Zastrzegamy sobie możliwość zmiany terminu szkolenia w zależności od liczby napływających zgłoszeń.

Osoba do kontaktu:

Beata Ceglińska, tel. 017 853 66 72 w. 21

ZAPROSZENIE

NA BEZPŁATNE SZKOLENIA ORGANIZOWANE PRZEZ PDK OIIB W IV KWARTALE 2008 r.

Szkolenia organizowane przez PDK OIIB są bezpłatne. Warunkiem uczestnictwa w bezpłatnych szkoleniach jest zgłoszenie udziału w biurze PDK OIIB, 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20 pok. 604 lub telefonicznie pod numerem 017 850-77-05 w. 26, fax 017 850-77-07, pocztą elektroniczną na adres: szkolenia@pdk.oib.org.pl na 7 dni przed datą szkolenia. Szkolenia odbywają się w Rzeszowie we wtorki od 10:00 do 14:00 oraz powtarzane w Dębicy (lub Mielcu), Jarosławiu, Krośnie (lub Jasle), Tarnobrzegu (lub Stalowej Woli) odpowiednio w poniedziałek, środa, czwartek i piątek od 16:00 do 20:00.

Koleżanki i Koledzy

Od 2007 roku prowadzimy cykl szkoleń z zakresu podstaw budownictwa, podczas których omawiane są przez wykładowców poszczególne elementy budynków i budowli. W każdym omawianym elemencie wykładowca kładzie nacisk na następujące zagadnienia:

- warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- warunki techniczne wykonania i odbioru poszczególnych robót,
- normy dotyczące tych elementów lub robót,
- najczęściej popełniane błędy projektowe i wykonawcze,
- przepisy BHP i najczęściej występujące zagrożenia i ich skutki,
- metody skutecznej eliminacji zagrożeń.

W czwartym kwartale 2008 roku odbędą się z tego cyklu kolejne dwa szkolenia dotyczące instalacji centralnego ogrzewania i konstrukcji drewnianych.

A. SZKOLENIA:

1. Instalacje centralnego ogrzewania

Szkolenie prowadzić będzie dr inż. Władysław Szymański, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Terminy:

- 3.11.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Dębica
- 4.11.2008 r.** - w godz. od 10:00 do 14:00 - Rzeszów
- 5.11.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Jarosław
- 6.11.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Krosno
- 7.11.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Tarnobrzeg

2. Realizacja robót budowlano-montażowych - Konstrukcje drewniane

Szkolenie prowadzić będzie dr inż. Jerzy Kerste, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Terminy:

- 1.12.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Mielec
 - 2.12.2008 r.** - w godz. od 10:00 do 14:00 - Rzeszów
 - 3.12.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Jarosław
 - 4.12.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Jasło
 - 5.12.2008 r.** - w godz. od 16:00 do 20:00 - Stalowa Wola
- Szkolenia te odbędą się:
- **Dębica** - w Restauracji „Stomilanka” przy ul. Ignacego Lisa nr 1 (stołówka Stomilu)
 - **Rzeszów** - w siedzibie PZITB ul. PCK nr 2,
 - **Jarosław** w Ośrodku „KOLPING” przy parafii Chrystusa Króla ul. 3 Maja nr 49 (naprzeciw Alberta)
 - **Krosno** - w stołówce huty w Krośnie ul. Tysiąclecia.
 - **Tarnobrzeg** - w sali Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3 (Budowlanka) ul. Świętej Barbary 1B.
 - **Mielec** - Hotel Polski, ul. Biernackiego 12.
 - **Jasło** - w Zespole Szkół Budowlanych, ul. Szkolna 21a.
 - **Stalowa Wola** - w Zespole Szkół nr 2, ul. 1 sierpnia 26.

3. Świadectwa Energetyczne Budynków - ćwiczenia praktyczne

Będą to ćwiczenia praktyczne 16-godzinne. Ćwiczenia odbywać się będą w sobotę i niedzielę tylko w Rzeszowie. Ćwiczenia obejmują następujące zagadnienia:

- metodyka wykonywania obliczeń,
- sporządzanie świadectwa energetycznego budynku mieszkalnego,
- sporządzanie świadectwa energetycznego budynku użyteczności publicznej,
- sporządzanie świadectwa energetycznego lokalu mieszkalnego.

Ćwiczenia prowadzić będą: inż. Barbara Nowak, dr inż. Władysław Szymański. Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe i świadectwa ukończenia ćwiczeń praktycznych.

Terminy:

- 13.12.2008 r.** - w godz. od 9:00 do 19:00 (sobota - w przerwie zapraszamy na obiad)
 - 14.12.2008 r.** - w godz. od 9:00 do 18:00 (niedziela - w przerwie zapraszamy na obiad)
- Ćwiczenia odbędą się tylko w Rzeszowie - Technikum Mechaniczne ul. Hetmańska 45a

- Druk zgłoszenia w biuletynie i na stronie internetowej.
Prosimy o **składanie zgłoszeń do dnia 15.11.2008 r.**

B. PREZENTACJE

1. Prezentacja technologii i produktów firmy „Generik BT p.n. „Rozwiązania dla niskoprądowych sieci teleinformatycznych G-Connect”

Program prezentacji:

1. Prezentacja grupy Generik oraz zakres produktowy i usługowy.
2. Szkolenie: Sieci niskoprądowe - Okablowanie strukturalne - normy, pojęcia, zasady projektowe, współzależność sieci teleinformatycznych i elektrycznych.
3. Zasady odbioru i udzielenia gwarancji wieloletnich w okablowaniu strukturalnym.
4. Prezentacja produktów G-Connect dla obiektów biurowych, przemysłowych i mieszkalnych.
5. Prezentacja może zostać poszerzona o zasady doboru urządzeń aktywnych dla sieci strukturalnych oraz systemów telekomunikacyjnych na bazie produktów Alcatel-Lucent.

Prezentacje prowadzić będą mgr inż. Michał Piechutek, mgr inż. Witold Pierz.

Termin:

9.09.2008 r. - w godz. od 9:00 do 15:00 - prezentacja odbędzie się w Rzeszowie, ul. PCK 2

2. Prezentacja produktów firmy UPONOR p.n. „UPONOR - nowoczesne systemy ogrzewania i chłodzenia płaszczyznowego”

Prezentację prowadzić będzie mgr inż. Paweł Nowiński.

Termin:

30.09.2008 r. - w godz. od 10:00 do 14:00 - prezentacja odbędzie się w Rzeszowie, ul. PCK 2

C. WARSZTATY KOMPUTEROWE

Warsztaty odbywać się będą w grupach 10-osobowych w siedzibie biura izby w Rzeszowie, ul. Słowackiego 20 pok. 601. Sala komputerowa wyposażona będzie w 10 komputerów, laptop z rzutnikiem multimedialnym.

I. Podstawy obsługi komputera

1. Podział sprzętu komputerowego, jego rola: urządzenia wejściowe, wyjściowe, magazynujące, porty, karty rozszerzeń, jednostka centralna.

2. Oprogramowanie komputera

- a) systemowe: Windows - podstawowe operacje (uruchamianie i zamykanie systemu, konto użytkownika; - interfejs użytkownika (pulpit, pasek zadań); - pliki i foldery (operacje, własności, rozszerzenia plików)
- b) użytkowe: Word - omówienie podstawowych funkcji - tworzenie, otwieranie, zapisywanie i drukowanie dokumentu. Formatowanie tekstu, tabel i grafiki.

Warsztaty będzie prowadzić mgr inż. Barbara Piwowar, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe. Szkolenia w Rzeszowie, siedziba biura PDK OIIB, sala 601 - zgłoszenie telefoniczne.

Terminy:

29.09.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

1.10.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

6.10.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

8.10.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

II. Podstawy Internetu

1. Podstawowe pojęcia: sieć, Internet, połączenia internetowe, sieć www, przepustowość sieci, adresy sieci.
2. Obsługa przeglądarki Internet Explorer:
 - a) konfiguracja przeglądarki,
 - b) wyszukiwanie informacji oraz poruszanie się po stronach www,
 - c) ulubione adresy,
 - d) historia odwiedzanych stron,
 - e) zapisywanie oraz drukowanie stron.
3. Konto e-mail: zakładanie konta, konfiguracja programu pocztowego.
4. Szybka komunikacja przez Internet: Gadu-Gadu, Skype.

Warsztaty będzie prowadzić mgr inż. Barbara Piwowar, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe. Szkolenia w Rzeszowie, siedziba biura PDK OIIB, sala 601 - zgłoszenie telefoniczne.

Terminy:

20.10.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

22.10.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

27.10.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

29.10.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

III. Warsztaty z obsługi portalu www.inzynier.rzeszow.pl

1. Powstanie portalu www.inzynier.rzeszow.pl
2. Budowa strony portalu
3. Część ogólnodostępna
 - a) zakładki dotyczące PDK OIIB: składy organów, uprawnienia budowlane, członkostwo, szkolenia
 - b) rzeczoznawcy, praca, wizytówki, newsletter, konkursy, niezbędnik, co słysząc w branży,
4. Część zamknięta dla członków PDK OIIB
 - a) logowanie i problemy z tym związane,
 - b) Katalog Polskich Norm Budowlanych: zasady działania

- wyszukiwarki, aktualizacja norm,
c) Serwis Budowlany,
d) materiały ze szkoleń, konferencji, itp.

5. Forum dyskusyjne

- a) dział forum,
b) shoutbox, kalendarz i inne funkcje forum.

Wykładowcą będzie mgr inż. Bożena Baron, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe. Szkolenia w Rzeszowie, siedziba biura PDK OIIB, sala 601 - zgłoszenie telefoniczne.

Terminy:

10.11.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

12.11.2008 r. - w godz. od 16:30 do 18:30

IV. Warsztaty z obsługi programu - Serwis Budowlany

Wykładowcą będzie Michał Oleszczuk - specjalista ds. klientów biznesowych, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe. Szkolenie z podziałem na grupy, w Rzeszowie, siedziba biura PDK OIIB, sala 601 - zgłoszenie telefoniczne.

Terminy:

7.10.2008 r. - w godz. od 8:00 do 16:00

Grupy: I - 8:00-10:00, II - 10:00-12:00, III - 12:00-14:00, IV - 14:00 - 16:00

V. Kosztorysowanie na programie - Zuzia

Szkolenia z programu Zuzia odbywać się będą w dwóch terminach. Dla osób chcących uczestniczyć w szkoleniu w dni wolne od pracy, tj. sobota, niedziela od godz. 9:00 do 15:00, oraz dla osób chcących uczestniczyć w szkoleniu w dni robocze - od 9:00 do 15:00.

1. Szkolenie z programu Zuzia w dni robocze:

dla początkujących

20.10.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

21.10.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

dla zaawansowanych

27.10.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

28.10.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

2. Szkolenie z programu Zuzia w dni wolne:

dla początkujących

15.11.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

16.11.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

dla zaawansowanych

22.11.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

23.11.2008 r. od godz. 9:00 do 15:00

Szkolenia prowadzić będzie mgr inż. Piotr Widak, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe. Szkolenia w Rzeszowie, siedziba biura PDK OIIB, sala 601. Druk zgłoszenia w biuletynie i na stronie internetowej.

VI. Szkolenie z programu METRICAD

METRICAD to pierwszy polski system wspomagający sporządzanie przedmiaru dla szerokiego zakresu robót.

Podstawą sporządzania przedmiaru jest dokumentacja elektroniczna w formacie DWG.

METRICAD jest systemem pracującym obecnie w środowisku Bricscad lub AutoCad. Inaczej mówiąc do użycia METRICADa potrzebny jest system Bricscad lub AutoCad pełna wersja.

Rezultat obliczeń może być przesłany do Excella lub poprzez plik tekstowy do systemu kosztorysowego. Obecnie plik ten jest automatycznie obsługiwany przez system kosztorysowy Zuzia.

Termin:

8.12.2008 r. - w godz. od 9:00 do 15:00

9.12.2008 r. - w godz. od 9:00 do 15:00

Szkolenia prowadzić będzie mgr inż. Piotr Widak, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe. Szkolenia w Rzeszowie, siedziba biura PDK OIIB, sala 601. Druk zgłoszenia w biuletynie i na stronie internetowej.

VII. Szkolenie z programu BUDIN

BUDIN to system wspomagający sporządzanie rozliczeń dla szerokiego zakresu robót.

Podstawą sporządzania rozliczeń jest kosztorys. BUDIN jest systemem pracującym obecnie w środowisku powiązanym z systemem kosztorysowym Zuzia. Inaczej mówiąc do użycia BUDIN a potrzebny jest kosztorys zrobiony w programie Zuzia.

Rezultatem pracy jest sporządzanie okresowych rozliczeń zaawansowania robót, etapowości itd. Jednym z elementów wyników jest wygenerowany protokół robót na żądany okres rozliczeń.

Termin:

15.12.2008 r. - w godz. od 9:00 do 15:00

16.12.2008 r. - w godz. od 9:00 do 15:00

Szkolenia prowadzić będzie mgr inż. Piotr Widak, uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe. Szkolenia w Rzeszowie, siedziba biura PDK OIIB, sala 601. Druk zgłoszenia w biuletynie i na stronie internetowej.

D. PROPOZYCJA SZKOLEŃ NA I KWARTAŁ 2009 r.

W pierwszym kwartale 2009 r. będziemy organizować szkolenia z obsługi programów komputerowych: ADVANCE-stal, ADVANCE-żelbet, AW CAD - deska kreślarska - PROJEKTANT, Bris CAD - deska kreślarska - PROJEKTANT.

Druk zgłoszenia w biuletynie i na stronie internetowej. Prosimy o **składanie zgłoszeń do - 31.10.2008 r.**

ADVANCE-stal

Jest to zaawansowany program służący do modelowania konstrukcji stalowych w 3D oraz tworzenia dokumentacji warsztatowej i plików NC do obrabiarek numerycznych. Program ten stworzony został zarówno dla pojedynczych

- konstruktorów jak i firm projektujących oraz produkujących konstrukcje stalowe. ADVANCE-stal jest rozbudowanym rozszerzeniem dla środowiska AUTOCAD, która zmienia podstawową platformę w profesjonalne środowisko do projektowania konstrukcji stalowych. Dzięki użyciu inteligentnych obiektów (profilów, połączeń, itp.), kreatorów, szybkiemu dostępowi do wszystkich funkcji oraz dzięki narzędziom zarządzania widokami ADVANCE-stal znacznie przyspieszy pracę nad twoim projektem.

ADVANCE - żelbet

Jest zaawansowanym rozszerzeniem AUTOCAD stworzonym do modelowania konstrukcji żelbetowych oraz automatycznego generowania rysunków zbrojenia.

ADVANCE-żelbet dzięki zorganizowanemu systemowi przepływu informacji, narzędziom do szybkiego modelowania elementów konstrukcji, automatycznemu generowaniu widoków, rzutów oraz rysunków zbrojenia pozwala zaoszczędzić sporo cennego czasu. Zastosowanie ADVANCE-żelbet pozwala w pełni wykorzystać potencjał, jaki stwarza praca na platformie AUTOCAD.

AW CAD - deska kreślarska - PROJEKTANT

Jest to program do wspomagania projektowania. Umożliwia tworzenie płaskiej dokumentacji (2D) jak i modeli przestrzennych (3D), charakteryzuje się:

- wysokim poziomem zgodności z plikami DWG (format AUTOCADa),
- łatwością i intuicyjnością obsługi,
- wysoką jakością produktu.

Bris CAD - deska kreślarska - PROJEKTANT

Jest to program służący do tworzenia rysunków 2D i 3D - mówiąc w skrócie jest to oprogramowanie alternatywne dla AUTOCADa.

Bris CAD przedstawia sobą niezrównaną zgodność z AUTO-CAD-em dzięki takiej samej obsłudze, formatom DWG, DXF oraz dostępnym funkcjom. Przy założeniu znajomości AUTOCADa oprogramowanie Bris CAD nie wymaga nauki.

E. SZKOLENIA Z PROGRAMÓW KOMPUTEROWYCH DO PROJEKTOWANIA DLA WSZYSTKICH SPECJALNOŚCI BUDOWLANYCH

PDK OIIB zamierza zorganizować szkolenia z programów do projektowania i obliczania w zakresie wszystkich specjalności budowlanych.

Szkolenia odbywać się będą w sali multimedialnej wyposażonej w 10 komputerów, w grupach 10-osobowych - w siedzibie Izby Rzeszów ul. Słowackiego 20 pok. 601.

Zgłoszenia udziału w szkoleniach należy przysyłać drogą e-mailową lub pocztową, podając jednocześnie nazwę programu, który członek Izby chciałby poznać.

Po skompletowaniu grup, każdy zainteresowany otrzyma informację o terminie rozpoczęcia szkolenia.

Planowany termin to IV kwartał 2008 i I kwartał 2009 roku.

Będzie istniała możliwość zakupu programu dla członków Izby po promocyjnej cenie.

PDK OIIB może zorganizować te szkolenia w innych miastach naszego województwa, jeżeli zgłosi się grupa 10-osobowa zainteresowana danym programem komputerowym.

Zwracamy się do tych koleżanek i kolegów, którzy znają specjalistyczne programy komputerowe, aby za wynagrodzeniem poprowadzili te zajęcia.

TERMINY POSIEDZEŃ RADY PDK OIIB w II połowie 2008 roku

19-20 września (piątek - sobota);

10 grudnia (środa); godz. 16:00

TERMINY POSIEDZEŃ PREZYDIUM RADY PDK OIIB w II połowie 2008 roku:

21 lipca (poniedziałek); godz. 15:00

1 września (poniedziałek); godz. 15:00

13 października (poniedziałek); godz. 15:00

1 grudnia (poniedziałek); godz. 15:00

Przyślij swój adres e-mail

Chcesz być informowany o tym co dzieje się w naszym regionie w branży budowlanej, chcesz aby poinformować Cię o organizowanych konkursach, wycieczkach, przypomnieć o szkoleniach?

Przekaż swój adres e-mail pocztą elektroniczną na adres: portal@inzynier.itl.pl

INDYWIDUALNE NUMERY KONT

Z dniem 2.03.2007 r. został wprowadzony i uruchomiony system płatności masowej dla członków naszej Izby. Każdy członek od tej pory ma swoje dwa indywidualne numery kont - jeden w Podkarpackiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa, drugi w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa.

DRUKI
ZGŁOSZENIA

imię i nazwisko

numer PESEL

numer członkowski PDK OIIB

adres e-mail

nr telefonu

ZGŁOSZENIE

Zgłaszam chęć uczestnictwa w nauce programu komputerowego (podaj nazwę programu)

.....
.....

Termin składania zgłoszeń - 15.10.2008 r.

Data

Podpis

imię i nazwisko

numer PESEL

numer członkowski PDK OIIB

adres e-mail

nr telefonu

ZGŁOSZENIE

Zgłaszam chęć uczestnictwa w dwudniowych warsztatach - Ocena Energetyczna Budynków.

Termin składania zgłoszeń do 15.11.2008 r.

Data

Podpis

imię i nazwisko

numer PESEL

numer członkowski PDK OIIB

adres e-mail

nr telefonu

ZGŁOSZENIE

Zgłaszam chęć uczestnictwa w szkoleniu z programów*:

☐ **Zuzia** ☐ **Budin** ☐ **Metricad**

* zaznacz wybrany program

Data

Podpis

imię i nazwisko

numer PESEL

numer członkowski PDK OIIB

adres e-mail

nr telefonu

ZGŁOSZENIE

Zgłaszam chęć uczestnictwa w nauce programu komputerowego*:

☐ **ADVANCE-stal** ☐ **ADVANCE-żelbet** ☐ **AW CAD** ☐ **Brics CAD**

*zaznacz wybrany program

Termin składania zgłoszeń - 31.10.2008 r.

Data

Podpis

DRUKI
ZGŁOSZENIA

Wrzesień

- dobry czas na podjęcie nauki

Nauka języków obcych - I semestr 2008/2009

Począwszy od września 2006 roku, na mocy porozumienia PDK OIIB ze Szkołą Języków i Zarządzania PROMAR-International w Rzeszowie, nasi członkowie mogą skorzystać z możliwości nauki języków obcych.

Osoby pragnące rozpocząć naukę lub ją kontynuować w tym semestrze mają możliwość skorzystania z dofinansowania w wysokości 80% wartości szkolenia, pozostałe 20% pokrywają sami uczestnicy.

1. Nauka **języków obcych** (m.in. angielski, niemiecki) w placówkach **PROMARU** odbywa się w Rzeszowie oraz w następujących miejscowościach: Brzozów, Czudec, Dębica, Dynów, Głogów Małopolski, Jarosław, Jasło, Kolbuszowa, Krosno, Lesko, Leżajsk, Lubaczów, Łańcut, Mielec, Nowa Dęba, Przeworsk, Ropczyce, Sandomierz, Sanok, Sędziszów Małopolski, Sokołów Małopolski, Stalowa Wola, Strzyżów, Tarnobrzeg, Rzeszów, Przemyśl (nie ma tu ośrodka, ale jest możliwa nauka dla członków PDK OIIB). Adresy placówek PROMAR w w/w miejscowościach znajdują się na stronie www.promar.edu.pl.

2. Dodatkowo stworzona została możliwość podjęcia nauki **języka angielskiego** metodą **SITA** lub metodą **CALLANA**. Nauka **języka angielskiego** metodą **SITA** (40 godzin 2x3 godziny) lub metodą **CALLANA** (60 godzin 2x2 godziny, lub 2x3 godziny). Metody te adresowane są przede wszystkim do tych, którzy chcą nauczyć się mówić w krótkim czasie.

Adresy i tel. kontaktowe do szkół językowych:

Szkoła Języków Europejskich ARTCOM - SITA

Rzeszów ul. Targowa 3, sekretariat: pok. 321
tel. 017-852-34-03
artcom@un.pl

Szkoła Języków Obcych - SITA

Mielec, ul. Mickiewicza 8
tel. 017-586-23-86
pmielec@sita.pl

Professional English School - CALLANA

Rzeszów, ul. Grunwaldzka 17
tel. 017-852-59-99; 500-171-141
godziny urzędowania szkoły:
poniedziałek - czwartek: 14:00 - 21:00
piątek 14:00 - 18:00
biuro@professionalenglish.com.pl

Szkoła Języków - Eureka - CALLANA

Przemyśl, Grunwaldzka 81

telefon: 16 670-54-64

poczta@eureka.edu.pl

możliwość nauki w filiach:

- filia Mielec, ul. Sikorskiego 2A telefon 017- 583-15-91

- filia Przeworsk, ul. Piłsudskiego 2 telefon 016-64-84-027

3. Aby wprowadzić możliwość nauki również innych języków nawiązaliśmy współpracę z firmą AWANS z siedzibą główną w Rzeszowie. Placówka ta prowadzi realizację kursów z języka angielskiego oraz niemieckiego (jak również innych języków). Kadra lektorska, rozmieszczona w całym kraju, pozwala na realizację szkolenia w każdej miejscowości, pod warunkiem zebrania 6-osobowej grupy. Kursy z **języka angielskiego** prowadzone są w tej szkole metodą **CALLANA**, zaś z **języka niemieckiego metodą bezpośrednią** (jest to szybka nauka mówienia w języku niemieckim, zajęcia prowadzone są w formie pytań i odpowiedzi).

Główna siedziba firmy AWANS Sp. z o. o. w Rzeszowie

Al. Piłsudskiego 34, 35-001 Rzeszów, tel. 017 858 50 00,
fax 017 850 00 66.

Jeśli chcesz uczyć się języków obcych:

- skontaktuj się z wybraną szkołą językową i ustal termin testu próbnego do zakwalifikowania się na odpowiedni poziom nauki (dla kontynuujących naukę języka test jest bezprzedmiotowy),
- ustal ze szkołą termin bezpłatnej lekcji próbnej (w przypadku SITA i CALLANA),
- wypełnij druk izbowy o dofinansowanie (ze strony internetowej www.inzynier.rzeszow.pl) i złóż go do biura PDK OIIB (druki dostępne będą również w siedzibie wybranej szkoły językowej),
- szkoła językowa przyjmuje wpłatę od członka PDK OIIB w wysokości 20 % i przedstawi zainteresowanemu umowę z Izbą do podpisu o dofinansowanie,
- uzgodnij ze szkołą językową terminy, w jakich odbywać się będzie od października nauka.

ZAPRASZAMY NA WYCIECZKĘ DO PRAGI 23-26.10.2008 r.

Zgłoszenie (na druk dofinansowania do szkoleń) na wycieczkę do Pragi prosimy przysyłać do **30 września br.** listownie na adres biura PDK OIIB, 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20, faxem (017 8507 707) - **decyduje kolejność zgłoszeń.**

Wysokość dofinansowania do wycieczki dla naszych członków wynosi 400 zł, kwota ta będzie pomniejszona w przypadku wykorzystania w tym roku puli dofinansowania na

szkolenia. Po rozpatrzeniu przesłanych wniosków zostanie podany numer konta biura turystycznego, na które należy dokonać wpłaty.

W wycieczce mogą uczestniczyć również osoby towarzyszące przy pełnej odpłatności (proszę dopisać na zgłoszeniu). W tym przypadku w późniejszym terminie należy na adres biura turystycznego przesłać dodatkowe informacje: datę i miejsce urodzenia, PESEL, adres zameldowania (dane osoby towarzyszącej wymagane do ubezpieczenia).

COLUMBUS

BIURO USŁUG TURYSTYCZNYCH

35-064 RZESZÓW, ul. Matejki 16

tel. 0048 /17/ 86-225-55, 85-080-60, tel./fax 85-396-01

e-mail: biuro@columbus.net.pl www.columbus.net.pl

TOUROPERATOR - specjalizacja SŁOWACJA * BUŁGARIA * RUMUNIA

wycieczki * wczasy * obozy młodzieżowe * organizacja imprez na zamówienie * tanie bilety lotnicze * bilety autokarowe

PRAGA

- 1 dzień:** Wyjazd z miejsca zbiórki (godz. 6:00) Przejazd do Pragi. Krótkie zwiedzanie starówki. Obiadokolacja. Nocleg.
- 2 dzień:** Śniadanie. Zwiedzanie Pragi: Wyszehrad - ruiny twierdzy, cmentarz, neogotycki Kościół Piotra i Pawła. Plac Wacława - centralny punkt miasta. Brama Prochowa, Rynek Starego Miasta, Ratusz ze słynnym zegarem astronomicznym. Obiadokolacja. Nocleg.
- 3 dzień:** Śniadanie. Zwiedzanie: Hradczany - Ogrody Królewskie, (Belweder) zamek, Katedra Św. Wita, Złota Uliczka, Mała Strana - dzielnica kupców niemieckich, Most Karola, Czas wolny. Obiadokolacja. Nocleg.
- 4 dzień:** Śniadanie. Przejazd do Kutnej Hory - zwiedzanie średniowiecznego miasteczka słynnego z kopalni srebra i jednego z najpiękniejszych kościołów gotyckich w Czechach. W godzinach popołudniowych wyjazd w drogę powrotną. Przyjazd na miejsce zbiórki. (ok. godz. 21:00). Zakończenie wycieczki.

Cena: 770,00 zł/os. (grupa 40 osób) 23-26.10.2008 r.

Cena obejmuje:

- przejazd autokarem wyposażonym w klimatyzację, barek, video, toaletę
- 3 noclegi w hotelu ***, pokoje 2-, 3-osobowe z łazienkami
- 3 śniadania w formie bufetu
- 3 obiadokolacje podawane do stolika
- bilety wstępu (600 CZK)
- opieka pilota
- Usługa przewodnika - 5 godz.
- Ubezpieczenie KL - 10 000 EURO, NNW - 7000 PLN, NWS - 3500 PLN, BP - 800 PLN
- podatek VAT

KĄCIK ELEKTRYKA

ROZŁĄCZANIE I ZAŁĄCZANIE PRZEWODU NEUTRALNEGO N W WYŁĄCZNIKACH NADPRĄDOWYCH

Bolesław Pałac

Powyższy tytuł niniejszego artykułu i problematyka z nim związana często jest poruszana w gronie elektryków, którzy w sposób praktyczny rozwiązują te problemy podczas projektowania lub wykonawstwa instalacji elektrycznych.

Jest to też ważny problem ze względu na bezpieczeństwo instalacji elektrycznej jak również ze względu na koszty wyłączników trzybiegunowych i czterobiegunowych. Te drugie są oczywiście droższe.

W układach sieciowych TN i TT poza przewodami fazowymi L1, L2, L3 występują także przewód PEN (ochronno-neutralny), przewód N (neutralny) i PE (ochronny). Generalnie nie wolno przerywać przewodów PEN i PE.

W przypadku stosowania układu sieci TN-C-S rozdzielanie funkcji przewodu ochronno-neutralnego PEN na przewód ochronny PE i neutralny N powinno następować w złączu kablowym lub rozdzielni głównej budynku. Punkt rozdziálu powinien być dodatkowo uziemiony tzw. dodatkowym uziemieniem roboczym. Możliwie często powinny być również uziemiane przewody ochronne PE i ochronno-neutralne PEN.

Przejście z układu TN-C na układ TN-C-S lub budowa układu TN-S od samego początku zapewnia nam w instalacji większe bezpieczeństwo. W układzie TN-S po wyłączeniu odbiornika wiemy, że obudowa jest uziemiona poprzez przewód PE zaś przewody zasilające (wszystkie) są odłączone. W układzie TN-C jeden z przewodów zasilających pozostaje zawsze podłączony do obudowy.

Po wydzieleniu w instalacji przewodu neutralnego N pojawia się problematyka zawarta w tytule niniejszego artykułu.

Kiedy powinniśmy rozłączać przewód N?

Występują obiekty i urządzenia, w których powinniśmy rozłączyć przewód N, są to:

- wymagania przeciwpożarowe (ochrona przeciwpożarowa) - wyłącznik przeciwpożarowy,
- w instalacji w strefach zagrożonych wybuchem,
- wymagania producentów niektórych urządzeń (pod względem bezpieczeństwa),
- w warunkach szczególnego zagrożenia, gdzie zalecane jest odłączenie wszystkich przewodów roboczych - czynnych

(w tym również N),

- na terenie budowy obiektów lub rozbiórki obiektów,
- w pojazdach wypoczynkowych,

Rozłączanie przewodu N nie jest zabronione, byle rozłączanie i załączanie odbywało się w określonej kolejności w stosunku do przewodów fazowych.

Fakt ten sprawia, że rozłączanie wszystkich przewodów czynnych (w tym N) uznawane jest za bardziej elegantsze, a na pewno wskazane ze względów bezpieczeństwa w przypadkach opisanych powyżej. Rozwiązanie to preferowane jest w zastosowaniach specjalnych. W liniach energetycznych zasilających strefy zagrożone wybuchem instalować powinniśmy 4-biegunowe rozłączniki bezpiecznikowe.

Wymagania Polskiej Normy

Polska Norma **PN-IEC 60364-4-473** „Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo. Środki ochrony przed prądem przetężeniowym” opisuje, w jaki sposób możemy rozłączać i załączać przewód neutralny N:

Jeżeli przewiduje się rozłączanie przewodu neutralnego to rozłączanie i załączanie powinno być realizowane tak, że przewód neutralny nie może być rozłączany wcześniej niż rozłączanie przewodów fazowych, a załączanie przewodu neutralnego powinno następować w tym samym czasie co przewodów fazowych lub wcześniej.

Zatem dopuszcza się rozłączanie przewodu neutralnego wyłącznikiem wielobiegunowym z zachowaniem kolejności rozłączeń.

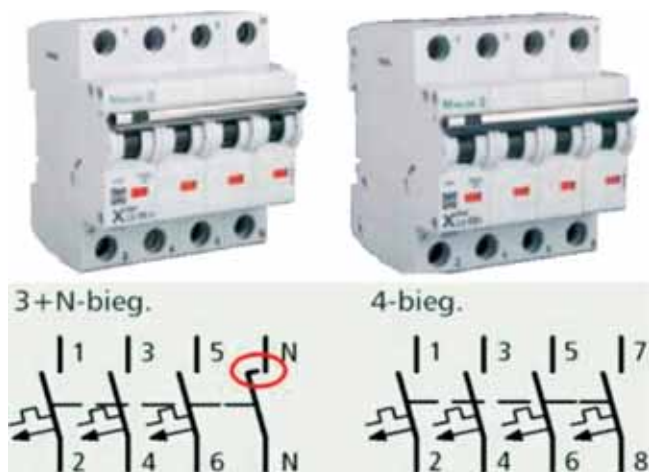
W innym miejscu normy **PN-IEC 60364-7-704** jest zapis:

W miejscu zasilania wszystkich odbiorników powinno znajdować się urządzenie, które w razie zagrożenia awaryjnie odłączy wszystkie przewody czynne, których odłączenie jest konieczne do usunięcia niebezpieczeństwa,

a w normie **PN-IEC 60364-7-708** ujęto to tak:

Instalacja wewnętrzna powinna być wyposażona w łącznik główny, wyłączający wszystkie przewody czynne (łącznie z przewodem neutralnym).

→ Poniższy rysunek przedstawia dwa rozłączniki, które „na oko” są podobne, lecz jeden (3+N-bieg) rozłącza i łączy przewód N ze zwłoką czasową (przewód N nie jest zabezpieczony), zaś drugi działa we wszystkich torach pod wpływem działania prądu przetężeniowego, również w torze N.

Z analizy powyższych aparatów wynika, że w typowych instalacjach elektrycznych powinniśmy stosować w większości sytuacji aparat pierwszy, a niestety jest stosowany aparat drugi.

Zabezpieczenie przewodu neutralnego N

Kiedy można stosować 4-biegunowy rozłącznik z zabezpieczeniem nadprądowym we wszystkich torach?

1. Jeżeli przekrój przewodu neutralnego jest co najmniej równy przekrojom przewodów fazowych nie wymaga się stosowania na tym przewodzie zabezpieczeń przetężeniowych i wyposażenia go w urządzenia do przerywania przepływu prądu.
2. Jeżeli przekrój przewodu neutralnego jest mniejszy niż przekrój przewodów fazowych wymagane jest zastosowanie w tym przewodzie zabezpieczenia przetężeniowego, odpowiedniego do jego przekroju.

To dotyczy drugiego aparatu przedstawionego powyżej.

Zabezpieczenia przetężeniowe w przewodzie N stosujemy wówczas, gdy spodziewamy się obciążenia silnie odkształconego, z dużym udziałem harmonicznych rzędu podzielnego przez 3 (tripeln), np. układach przekształtnikowych, w układach zasilanych poprzez RCD (wyłącznik różnicowo-prądowy).

Przewody		Detekcja (wykrywanie) prądu w przewodzie	Przerywanie przewodu w razie przetężenia
fazowe L (o przekroju s_L)		wymagana	wymagane
neutralny N (o przekroju s_N)	$s_N \geq s_L$	nie wymagana	nie wymagane
	$s_N < s_L$	wymagana	nie wymagane
ochronny PE		dozwolona	zabronione
ochronno-neutralny PEN		dozwolona	zabronione

Rozłączanie przewodów L i N jest wymagane w sieciach izolowanych IT. W układzie IT norma nie zaleca rozproszania przewodu neutralnego. Jednak w układzie IT z przewodem neutralnym w obwodzie 3-fazowym jest potrzebny wyłącznik 4-biegunowy.

Rynek producentów urządzeń reaguje bardzo szybko na potrzeby bezpieczeństwa instalacji.

(materiał udostępniony za zgodą firmy Schneider Electric)

W instalacjach odbiorczych cechujących się zwiększonym zastosowaniem odbiorników generujących trzecią harmoniczną prądu (biurowe układy IT, obwody oświetlenia z elementami elektronicznymi, centrale telefoniczne itp.) w przewodzie neutralnym pojawia się dodatkowy prąd. Ten przeciążeniowy prąd powoduje nadmierny przyrost temperatury. Problem ten często powoduje, że nastawienie zabezpieczenia w biegunie neutralnym musi być zmienione w stosunku do nastaw w biegunie fazowy. Dzięki nowemu wyzwalaczowi OSN działanie zabezpieczenia w biegunie neutralnym i biegunach fazowych może być skoordynowane. Biegun N jest zabezpieczony na poziomie przystosowanym do potrzeb.

Problematyka opisana w niniejszym artykule jest bardzo ważna ze względu na bezpieczeństwo instalacji i jej eksploatację. Mam nadzieję, że po tej lekturze wiele spraw dotąd niejasnych lub różnie interpretowanych zostanie przez czytelnika zrozumianych i zastosowanych w praktyce projektowej i wykonawczej.

KATALOGI DLA CZŁONKÓW POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

FORMULARZ ZAMÓWIENIA na oba katalogi jest dostępny poprzez stronę portalu www.inzynier.rzeszow.pl w zakładce - Wydawnictwa Izby - PIIB, lub na stronie: www.formularze.inzynierbudownictwa.pl

Katalogi mają też swoją elektroniczną wersję i są dostępne na stronie internetowej www.kataloginżyniera.pl

Publikacje są w 100% bezpłatne dla członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

KATALOG INŻYNIERA Budownictwo Ogólne

- rocznik, który zawiera informacje na temat materiałów budowlanych. W publikacji zamieszczane są najważniejsze parametry techniczne produktów stosowanych w budownictwie ogólnym oraz ich zdjęcia i rysunki. Opisy materiałów umieszczone są w tabelkach, dzięki temu przedstawiona informacja jest czytelna i przejrzysta oraz umożliwia porównywanie produktów.

Katalog ma format A5, ok. 500 stron. Wydanie Katalogu w grudniu 2008 r.

KATALOG INŻYNIERA Inżynieria Środowiska

- rocznik, który zawiera informacje na temat instalacji i urządzeń technicznych. W publikacji zamieszczane są najważniejsze parametry techniczne, zdjęcia i rysunki produktów stosowanych w instalacjach wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych, wentylacji, klimatyzacji oraz w ochronie środowiska. Opisy materiałów umieszczone są w tabelkach, dzięki temu przedstawiona informacja jest czytelna i przejrzysta oraz umożliwia porównywanie produktów.

Katalog ma format A5, ok. 250 stron. Wydanie Katalogu na przełomie września i października 2008 r.

Szybka pożyczka gotówkowa

- ▶ Decyzja kredytowa już w 2 godziny
- ▶ Wniosek przez telefon, bez wizyty w banku
- ▶ Brak zaświadczenia o dochodach

Podane stopy procentowe są całkowite miesięczne koszty pożyczki. Kapitał: Prawdziwy i Odbierany

	15 000 PLN	30 000 PLN	30 000 PLN	50 000 PLN
60 miesięcy	338,08	450,77	676,16	1126,93
48 miesięcy	401,41	535,22	802,83	1338,05
36 miesięcy	501,86	673,15	1015,72	1692,88
24 miesiące	722,10	962,80	1444,20	2407,00

Realne koszty pożyczki są procentowe wyliczone dla całkowitego kosztu pożyczki w okresie 30 000 PLN na 60 miesięcy wyniosły 13,25%. Minimalne oprocentowanie wynosi 11,25% p.a. Efektowny koszt pożyczki w skali roku zjawia się w następujący sposób:

- ▶ Dostępna opcja ubezpieczenia spłaty pożyczki
- ▶ Wymagane dokumenty: kserokopia dowodu osobistego oraz uprawnień budowlanych, zaświadczenie o członkostwie w Izbie, w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej dodatkowo kopia wpisu do ewidencji działalności gospodarczej lub odpisu z KRS

▶ **Zadzwoń i złóż wniosek!**
0 801 88 99 77 lub 022 314 01 50*

HSBC Credit
The world's local bank

KOD PROMOCJI 340502

* Dzwoniąc pod numer infolinii proszę przygotować dowód osobisty i numer konta, na który zostaną przeleane środki oraz znać kod promocji podany w ofercie. Infolinia czynna od poniedziałku do soboty w godzinach 9 - 21 w niedziele, w godzinach 10 - 21. Koszt połączenia na numer zaczynający się od 0 801 jest równy cenie jednego impulsu za połączenie lokalne. Koszt połączenia na numer stacjonarny - według stawek operatora.

Marian Pędłowski

Stalowa Wola

- unikatowa zabudowa w stylu art déco

Art déco, to kierunek we wzornictwie przemysłowym, rzemiośle, architekturze, architekturze wnętrz i sztukach plastycznych, o tradycjach sięgających przełomu XIX i XX w., rozpowszechniony w latach 1920-1940. Nazwa wywodzi się od francuskiego art - sztuka i décoratif - dekoracyjny.

Polską architekturę art déco wyróżniała charakterystyczna stylistyka, a przy tym zapewnienie funkcjonalności i dekoracyjności detali.

Przykładem tego stylu jest zabudowa Stalowej Woli, powstałej w ramach realizacji Centralnego Okręgu Przemysłowego.

Siedziba Zarządu Huty Stalowa Wola.
fot. Z albumu „Szlakiem architektury...”

Główne struktury miasta ukształtowały się w latach 1937-39. Najbardziej charakterystycznym przykładem stalowowskiego art déco jest siedziba Zarządu Huty Stalowa Wola, powstała w latach 1937-1938. *Urozmaiconą ryzalitami, uskokami i podcieniami bryłę budynku, z głównym wejściem umieszczonym w narożniku i zaakcentowanym geometrycznym zegarem, zdobią obficie ciemne okładziny klin kierowe, kontrastujące z szorstką fakturą jasnego tynku* - czytamy w albumie Anny Sieradzkiej pt.: „Szlakiem architektury art déco. Stalowa Wola”, wydanym w 2008 roku przez Muzeum Regionalne w Stalowej Woli. Wraz

z obiektami przemysłowymi oraz innymi pełniącymi funkcje pomocnicze, powstawały osiedla mieszkaniowe w zabudowie jedno- i wielorodzinnej. Ich architektura była nowoczesna, wzbogacona licznymi elementami dekoracyjnymi.

Obiekty te, w miarę upływu czasu, zmieniały swój pierwotny wygląd. Współcześnie dokonywane remonty wprowadzają istotne zmiany w charakterystycznych motywach architektonicznych. Tym samym obiekty te systematycznie tracą swój pierwotny charakter. Sytuacja ta spowodowała podjęcie działań prawnych służących ich ochronie.

Rada Miejska Stalowej Woli uchwałą Nr XLVIII/682/05 z dnia 14 grudnia 2005 roku, uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rewitalizacji obszaru istniejącego osiedla Fabrycznego w Stalowej Woli, ograniczony ulicami: Ofiar Katynia, Niezłomnych, Komisji Edukacji Narodowej oraz granicą ogrodu jordanowskiego przy Fundacji Uniwersyteckiej.

Uchwała między innymi ustala obowiązek ochrony lo-

kalnych wartości przyrodniczych i krajobrazowych, w szczególności poprzez ochronę lokalnego gabarytu budynków, obejmującą:

- 1) zakaz dobudowy pojedynczych elementów jak np. balkonów, mansard itp.,
- 2) ochronę elewacji, w tym kolorystyki oraz zakazu wymiany okien na nowe z innym podziałem kwater.

Ponadto ustala obowiązek ochrony lokalnych wartości kulturowych dla budynków z okresu 1937-1952, w szczególności poprzez:

- 1) zakaz wyburzania obiektów,
- 2) zakaz zmiany ich funkcji,
- 3) dopuszczenie nadbudowy zabudowy wielorodzinnej pod warunkiem zachowania istniejącego stylu i formy architektonicznej dla wszystkich obiektów w danej kategorii przeznaczenia,
- 4) dopuszczenie rozbudowy budynków jednorodzinnych pod warunkiem zachowania obecnego stylu elewacji od strony ulicy, wysokości budynków oraz spadku połaci dachu.

Rada Miejska Stalowej Woli uchwałą Nr VII/72/07 z dnia 30 marca 2007 roku, uchwaliła kolejny miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla Śródmieście w Stalowej Woli, ograniczony: od północy ul. Popiełuszki i ul. Czarnieckiego; od wschodu istniejącą skarpą; od południa ul. Leśną; od zachodu terenami kolei.

Ochronie podlega zabudowa i sieć ulic w obrębie dawnego Osiedla Urzędniczego i Dyrektorskiego. W odniesieniu do elementów zagospodarowania przestrzennego ustalono między innymi:

- 1) zachowanie wartości kulturowych oraz substancji zabytkowej,
- 2) zachowanie charakteru zabudowy.

W zakresie ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, wprowadzono ochronę budynków o charakterze zabudowy tradycyjnej:

- 1) Dom gościnny Dyrekcji Zakładów Przemysłowych ul. Wyszńskiego 12 (obecnie hotel „Hutnik”), wpisany do rejestru zabytków w dniu 23.03.2007 roku.
- 2) Hotel Urzędniczy (obecnie siedziba Urzędu Miejskiego) - ul. Wolności 9.
- 3) Kasyna Urzędnicze - ul. Wolności 7.
- 4) Osiedle Dyrektorskie:
 - a) 12 budynków mieszkalnych murowanych przy ul. Mickiewicza 1-6,
 - b) i 9-14,
 - c) 7 budynków mieszkalnych murowanych przy ul. Wyszńskiego 4-6, 10, 11 i 13.
- 5) Osiedle Urzędnicze:
 - a) 8 budynków mieszkalnych murowanych przy ul. Skończyńskiego 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26,
 - b) 10 budynków mieszkalnych murowanych przy ul. Wolności 4-6, 8, 10-15,

- c) 4 budynki mieszkalne murowane przy ul. Narutowicza 1-4,
- d) wpisane do ewidencji zabytków.

Plan wyznacza strefę ochrony konserwatorskiej „B”, obejmujący cały obszar planu, w której obowiązują następujące zasady:

- 1) zachowanie historycznych elementów dawnego rozplanowania, szczególnie historycznego układu ulic i linii zabudowy,
- 2) w przypadku remontów i modernizacji należy zachować strukturę historycznych budowli, ich wystrój i artykulację architektoniczną,
- 3) dostosowanie współczesnych funkcji do wartości historycznych obiektów,
- 4) w przypadku uzupełnienia lub wymiany zdekapitalizowanej zabudowy - należy kształtować ją w nawiązaniu do tradycyjnego rozplanowania w obrębie działki,
- 6) zachowanie historycznych założeń przestrzennych, ogrodowych.

Ponadto wartości zabytkowe obiektów budowlanych chronione są postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego pomiędzy ul. Ofiar Katynia a ul. Kwiatkowskiego w Stalowej Woli - I etap, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Stalowej Woli XVIII/252/07 z dnia 23 listopada 2007 roku. Obejmuje między innymi ulice: Ofiar Katynia, Orzeszkowej, Hutniczej Zawiera między innymi następujące zasady ochrony dziedzictwa kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej:

1. Ścisłej ochronie konserwatorskiej podlegają obiekty figuruje w rejestrze zabytków Województwa Podkarpackiego.
2. Ochronie podlega 19 domów na ulicy Ofiar Katynia Nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 13, 14, 16, 18-25, 27 i 29, mur., 1937 r.
3. Opiece konserwatorskiej podlegają wszystkie budynki wzniesione w okresie 1937-1958.
4. Przy wymianie stolarki okiennej należy zachować poprzednią formę podziału kwater.

Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (DZ. U. z 2003 roku Nr 162 poz. 1568, z 2004 roku Nr 96 poz. 959 i Nr 238 poz. 2390, z 2006 roku Nr 50 poz. 362, z 2006 roku Nr 126 poz. 875, z 2007 roku Nr 192 poz. 1394), formami ochrony zabytków są między innymi wpis do rejestru zabytków oraz **ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego**.

Oznacza to, iż wszystkie działania inwestycyjne w obrębie działek, na których znajdują się ww. obiekty budowlane wymagają postępowania, zgodnie przepisami ww. ustawy, odnoszącej się do obszarów i obiektów objętych ochroną konserwatorską.

Przepisy art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane (DZ. U. Nr 2006 r. Nr 156 poz. 1118, Nr 170, poz. 1217; z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844 oraz z 2008 r. Nr 123, poz. 803), wskazują, iż roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, bądź po uprzednim dokonaniu zgłoszenia. W świetle przepisów prawa budowlanego, remont istniejących obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych, z wyjątkiem obiektów wpisanych do rejestru zabytków, można rozpocząć po uprzednim dokonaniu zgłoszenia właściwemu organowi (zazwyczaj staroście). Remont obiektu wpisanego do rejestru zabytków wymaga więc pozwolenia na budowę. Pozwolenia takiego nie wymaga natomiast remont obiektu chronionego

Hotel „Hutnik” w Stalowej Woli.

w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Remontem jest „wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym”.

Podzielone są opinie co do tego, czym w świetle prawa budowlanego jest np. wymiana stolarki okiennej lub drzwiowej i jakiej czynności prawnej wymaga. Zdaniem Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, jeżeli nie następuje ingerencja w obiekt budowlany, polegająca np. na zmianie kształtu lub wielkości otworów okiennych lub drzwiowych - nie stanowi to robót budowlanych, wymagających uzyskania pozwolenia na budowę lub dokonania zgłoszenia (jest tzw. bieżącą konserwacją, niebędącą remontem). Jednakże wówczas, gdy nastąpić ma np. powiększenie otworów lub ich zabudowanie, może to być remont lub przebudowa, wymagające dokonania zgłoszenia lub uzyskania pozwolenia na budowę. Kwestia ta jest odmiennie interpretowana przez sądownictwo administracyjne. Np. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w sprawie o sygnaturze II SA/OP 295/05, w wyroku z dnia 19 stycznia 2006 roku stwierdził, iż „w zakres bieżącej konserwacji wchodzi np. malowanie okna, uszczelnianie go, wymiana szyb, klamek, wymiana parapetów. Natomiast wymiana całego okna ten zakres przekracza i stanowi remont”. Powołał przy tym wyroki w podobnych sprawach Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3.03.2000 r. Sygn. II SA/Ka 587/98 nie publ., z 28.02.2000 r. Sygn. II SA/Ka 367/98, z 10.12.1999 r. sygn. I SA/Gd 1604/97.

Wymiana stolarki okiennej lub drzwiowej bez dokonania zgłoszenia, stanowić może samowolę budowlaną. Skutkiem popełnienia samowoli budowlanej, polegającej np. na wymianie okna w budynku chronionym postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego, np. o innym podziale kwater okiennych, może oznaczać dla inwestora otrzymanie decyzji od organu nadzoru budowlanego, decyzji nakazującej doprowadzenie okna do zgodności z prawem. **Uchwała, dotycząca planu zagospodarowania przestrzennego, stanowi źródło prawa miejscowego.** Oprócz tej sankcji, inwestor podlega karze grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. By uniknąć kłopotów każdy inwestor, którego budynek znajduje się obszarze chronionym prawem, przed podjęciem decyzji o przystąpieniu do robót, powinien zwrócić się do Architekta Miejskiego, Starosty Stalowowolskiego lub Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Stalowej Woli o informację o wymaganiach formalno-prawnych, jakie powinien spełnić.

POLSKIE ZRZESZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW SANITARNYCH ZARZĄD ODDZIAŁU PODKARPACKIEGO

35-959 Rzeszów, ul. Kopernika 1, tel. /17/862 13 91, fax /17/85 342 49
e-mail: pziits.rzeszow@neostrada.pl

Władysław Szymański

HISTORIA POLSKIEGO ZRZESZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW SANITARNYCH W RZESZOWIE

Geneza Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych rozpoczyna się w roku 1919. Jako datę powstania Zrzeszenia przyjmuje się 23-25 kwietnia 1919 roku, gdy podczas I Ogólnopolskiego Zjazdu Gazowników Polskich w Warszawie utworzone zostało Zrzeszenie Gazowników Polskich. Zrzeszenie kilkakrotnie zmieniał nazwę, po każdorazowym dołączaniu do niego członków innych branż. Aktualna nazwa Zrzeszenia została uchwalona na X Zjeździe 9-10 grudnia 1957 r.

Od roku 1946 Zrzeszenie należy do Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT).

Powstanie Rzeszowskiego Oddziału PZITS datuje się znacznie później, właśnie w tym roku mija 50 lat od jego utworzenia. Warto przy tej okazji krótko podsumować działalność.

Wojewódzki Komitet Porozumiewawczy NOT w Rzeszowie pismem KZ-2.1.57 z dnia 13.03.1957 r. wystąpił do 30 przedsiębiorstw województwa rzeszowskiego z wnioskiem i propozycją założenia Oddziału Wojewódzkiego Stowarzyszenia Naukowego Inżynierów i Techników Sanitarnych (SNITS).

Tę słuszną i istotną inicjatywę podjął kol. Eugeniusz Kowalski - sekretarz OW NOT w Rzeszowie. W odpowiedzi na powyższą propozycję tylko 25 osób z 5 zakładów wyraziło chęć utworzenia Stowarzyszenia. Dlatego ponowne pismo OW NOT wysłał dnia 1.04.1957 r. do 23 zakładów, tym razem 109 osób z dziewięciu zakładów wyraziło chęć utworzenia Stowarzyszenia. OW NOT w Rzeszowie powiadomił o powyższym ZG PZITS w Warszawie, który pismem Znak: 900/RN/57 z dnia 13.05.1957 r. do Wojewódzkiego Komitetu Porozumiewawczy NOT w Rzeszowie zaproponował zorganizowanie oddziału lub koła terenowego podległego ZO SNITSOG (Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Sanitarnych Ogrzewnictwa i Gazownictwa) w Krakowie. Pismem KZ-2/5/57 z dnia 23.05.1957 r. OW NOT w Rzeszowie powiadomił ZO PZITS w Krakowie o propozycji zorganizowania zebrania informacyjnego w celu zorganizowania Oddziału lub Koła Terenowego PZITS w Rzeszowie.

W dniu 24.09.1957 r. został powołany Komitet Organizacyjny Oddziału w Rzeszowie w składzie: Jan Kurlit, Tadeusz Migut, Tadeusz Kluz, Janusz Drożdż, Jan Chrzanowski, Roman Kalita.

Komitet ten został zatwierdzony przez Prezydium ZG PZITS w dniu 3.12.1957 r. (Protokół nr 8 pkt 3 z dnia 3.12.1957 r.). W dniu 25.04.1958 r. na bazie Kół Zakładowych: Miastoprojektu w Rzeszowie, Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Rzeszowie i Przedsiębiorstwa Instalacji Budowlanych w Rzeszowie został wybrany Zarząd Oddziału

PZITS w Rzeszowie, który został zatwierdzony przez Prezydium ZG PZITS w Warszawie w dniu 8.07.1961 r. (Protokół nr 7 z dnia 8.07.1961 r.). Pierwsza pieczętka widnieje na dokumentach z datą 9.06.1961 r.

Organizacja Oddziału PZITS w Rzeszowie została zakończona jego rejestracją przez Wydział Spraw Wewnętrznych PMRN w Rzeszowie w dniu 14.05.1962 r., Znak: WSW 16/4/62.

Skład pierwszego Zarządu Oddziału kadencji 1958-1962 r. był następujący: Prezes ZO: Kluz Tadeusz, Wiceprezes: Jan Chrzanowski, Sekretarz: Irena Szlęzak-Pasela, Skarbnik: Tadeusz Migut.

Oddział w chwili powstania posiadał 4 koła zakładowe - przy Wojewódzkim Biurze Projektów Budownictwa Wiejskiego w Przemyśle, „Miastoprojekcie” w Rzeszowie, Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Rzeszowie i Przedsiębiorstwie Instalacji Budowlanych w Rzeszowie - z łączną ilością 60 członków. Dla porównania, w roku 1921 w całej Polsce, w ówczesnym Zrzeszeniu było 114 członków. Pod koniec 1962 r. zorganizowano kolejne koło przy PSE w Rzeszowie.

Kierowanie Oddziałem w kolejnych kadencjach powierzone zostało prezesom wymienionym poniżej w tabeli.

Od roku	Do roku	Prezes
1958	1962	Tadeusz Kluz
1962	1972	Tadeusz Migut
1972	1983	Stefan Opaliński
1983	1985	Tadeusz Miśków
1985	1986	Jan Szpakowski
1986	2002	Stefan Opaliński
2003	2007	Marian Bielenda
2007	–	Władysław Szymański

Dla sprawnej organizacji pracy Oddziału powoływane były sekcje branżowe, których ilość zmieniała się w czasie, zależnie od potrzeb. Znakiem czasu jest np. istnienie w pierwszej kadencji Sekcji Współpracy ze związkami zawodowymi i partią. Podstawowymi sekcjami występującymi praktycznie do roku 2007 były: Sekcja ogrzewnictwa i ciepłownictwa, Sekcja zaopatrzenia w wodę, Sekcja unieszkodliwiania ścieków, Sekcja techniki sanitarnej wsi, Sekcja wentylacji i klimatyzacji, Sekcja gazownicza. W latach 1978-1982 pojawiła się nawet Sekcja sportowo-rekreacyjna. Intensywność pracy sekcji w początkowym okresie była bardzo duża z powodów

podanych wcześniej. Zadania ich zmniejszyły się w okresie szybkich zmian w gospodarce, gdy firmy produkcyjne i handlowe przejęły inicjatywę w szerzeniu informacji technicznych o technologiach i wyrobach.

Oprócz sekcji tworzone były komisje do różnych zadań np.: Komisja współzawodnictwa, Komisja kwalifikacyjna, Komisja Szkoleniowa, Komisja odznaczeń, Komisja Samopomocy Koleżeńskiej, Komisja ds. uprawnień energetycznych, Komitet ochrony środowiska.

W kadencji w latach 1983-1988 zakres działania i ilość członków Rzeszowskiego Oddziału PZITS poszerzyły się na tyle, że zostali powołani pełnomocnicy terenowi dla utworzonych nowych województw krośnieńskiego, przemyskiego i tarnobrzęskiego.

Głównym zadaniem sekcji było szkolenie i udostępnianie aktualnej wiedzy członkom Zrzeszenia. Realizowane to było szczególnie w okresie ostatnich kilkunastu lat przez organizowanie spotkań technicznych z firmami produkcyjnymi i handlowymi z branży sanitarnej. Spotkań takich odbywało się corocznie kilkanaście z udziałem 20 do 50 osób.

Inną formą działalności była organizacja konferencji tematycznych. Najbardziej znaną i największą była cykliczna konferencja branży ciepłowniczej. Początkowo organizowana jako Konferencja Ciepłownicza Polski Południowo-Wschodniej okresowo, co dwa lub trzy lata, przekształcała się od jej VII edycji, tzn. od roku 1999, w konferencję ogólnopolską. Organizowana od roku 1995 przez zespół z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej, przy współudziale MPEC Rzeszów, gromadziła dużą ilość uczestników, nawet do 250 osób. Konferencje miały charakter naukowo-techniczny z udziałem praktyków, lecz również naukowców z kilku ośrodków naukowych z Polski, a także Koszyc i Lwowa. Ostatnia - XVI edycja tej serii konferencji odbyła się w roku 2005. Z każdej konferencji publikowane były referaty w drukowanych materiałach konferencyjnych.

Oprócz szkolenia teoretycznego Zarząd Oddziału organizował szereg wycieczek technicznych do różnych zakładów w rejonie, umożliwiając członkom zapoznanie się z funkcjonowaniem zakładów i instalacji. Przez wiele lat praktyką były wyjazdy na Międzynarodowe Targi Poznańskie czy też targi w Katowicach i Warszawie.

Wszystkie wyniki działalności Oddziału były efektem bezinteresownego zaangażowania wielu członków Zrzeszenia, a szczególnie aktywnych członków Zarządów. Nie miejsce na to aby wymieniać wszystkie nazwiska ale wiele z nich powtarza się przez kolejne lata w składach Zarządów, co świadczy o dużym zainteresowaniu sprawami Zrzeszenia. Wymienię niektórych z nich, przepraszając równocześnie za bardzo subiektywny wybór. Poza wymienionymi wcześniej prezesami byli to: Irena Szlęzak-Pasela, Roman Kalita, Julian Sztzynder, Zofia Osmecka, Władysław Dłuski, Marian Garbacki, Janina Hadzewicz, Zygmunt Kałuża, Stanisław Kwiecień, Mieczysław Inglot, Elżbieta Ładoś, Irena Sierpińska, Cecylia Szczepanik, Ewa Maria Skręt.

Na szczególne wspomnienie zasługuje sylwetka wieloletniego prezesa Stefana Opalińskiego, którego zaangażowanie w pracę Zrzeszenia pozwalało na utrzymanie Oddziału nawet w najtrudniejszych okresach. Był to człowiek bardzo aktywny w pracy zawodowej i społecznej. Niezmiernie życzliwy, łatwo nawiązywał kontakty, a jego systematyczność i upór w dążeniu do celu skutkowałą dobrymi efektami. Był przy tym

skromny i bezinteresowny.

Podkreślić należy również rolę w Zrzeszeniu ostatniego prezesa Mariana Bielendy. Podczas pełnienia funkcji poświęcił bardzo dużo czasu na organizację pracy Oddziału, nie czerpiąc w zamian żadnych korzyści osobistych. Jego zasługą jest zachowanie pozycji Zrzeszenia przy „konkurencyjnej” obligatoryjnej przynależności członków do Izby Inżynierów Budownictwa.

Praca oddziału to nie tylko działanie zarządów. Podstawowa praca odbywała się w kołach zakładowych, których ilość w najlepszym okresie w latach 1993-1997 dochodziła do trzydziestu. Ilość członków w tym czasie przekraczała 500 osób.

Pomocy w działalności Oddziału udzielali członkowie zbiorowi, tzn. przedsiębiorstwa i instytucje, które wspierały

Wycieczka do Pragi. Grupa zintegrowana.

Oddział finansowo, w zamian za udział swoich pracowników w szkoleniach i imprezach organizowanych przez PZITS. Ilość członków wspierających była zmienna w granicach 15-20.

Członkami Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych są również ludzie, którzy zakończyli już czynną pracę zawodową i z tego względu mają niekiedy więcej czasu dla siebie. Utrzymanie kontaktów z racji przynależności do PZITS - umożliwia im utworzone w roku 1992 Koło Seniora. Regułą stały się już comiesięczne spotkania seniorów w kawiarni w budynku NOT, w których uczestnicy mogą dzielić się swoimi sprawami, spostrzeżeniami i ocenami.

Integracji środowiska branży sanitarnej służyły spotkania integracyjne w Kaczarnicy, Kamionce czy Zabajce, organizowane przy współudziale kół zakładowych np. MPEC Rzeszów i WSSE. Spotkania takie były bowiem połączone najczęściej z tematycznymi seminariami.

Również wzajemnemu poznaniu służyły organizowane w ostatnim okresie zagraniczne wycieczki krajoznawcze do Wilna, Lwowa i Pragi.

Niewątpliwie w okresie 50 lat istnienia Oddziału PZITS w Rzeszowie działo się znacznie więcej niż przedstawiłem. Nie sposób jednak wymienić wszystkich zdarzeń, tym bardziej, że pamięć ludzka jest zawodna, a nie wszystko znajduje odbicie w dokumentach. Może ta krótka informacja pobudzi pamięć uczestników wydarzeń i zechcą wspominać miniony okres na przewidywanym na październik spotkaniu jubileuszowym.

Wyrażam nadzieję, że następne lata przyniosą wiele nowych, może nawet ciekawszych wydarzeń.

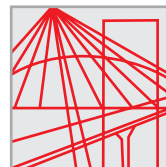

STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW KOMUNIKACJI RP ODDZIAŁ W RZESZOWIE

ul. Kopernika 1, 35-069 Rzeszów
tel./fax biuro (0-17) 85-20-557, GSM (Prezes) 0-604-060-577
e-mail: rzeszow@sitk.org.pl www.sitk-rzeszow.pl

Edward Ludera

**Podkarpacka
Okręgowa Izba
Inżynierów
Budownictwa**

Konkurs na najlepszą budowę drogowo-mostową 2007 roku rozstrzygnięty

Tak, tak proszę państwa, podsumowana została już siódma edycja konkursu „Budowa drogowo-mostowa roku”, organizowanego w woj. podkarpackim przez rzeszowski oddział SITK pod patronatem honorowym Zygmunta Cholewińskiego Marszałka Województwa Podkarpackiego.

Od bieżącego roku współorganizatorem konkursu jest rzeszowsko-lubelski Oddział Związku Mostowców RP za wsparcia finansowego naszego konkursu, po raz pierwszy, udzieliła nam Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa.

Z dużą konsekwencją realizowany jest ten konkurs, który cieszy się obecnie coraz większym zainteresowaniem. Za rok 2007 rozpatrzono 10 budów, z czego do konkursu zakwalifikowano ostatecznie 6 obiektów drogowo-mostowych.

Uroczystość podsumowania konkursu odbyła się w nowo otwartej rzeszowskiej restauracji KLEOPATRA, gdzie wręczone zostały nagrody konkursowe w formie statuetek drogowych SITK i okolicznościowych dyplomów. Podsumowania konkursu dokonał w czasie prezentacji multimedialnej przewodniczący kapituły - dr inż. Leszek Bichajło z Zakładu Dróg i Mostów Politechniki Rzeszowskiej (członek klubu uczelnianego SITK przy PRz). Dodatkową atrakcją stanowiło objęcie naszego konkursu patronatem medialnym miesięczników: DROGOWNICTWO, POLSKIE DROGI oraz AUTOSTRADY, przy czym na spotkaniu obecna była Pani Agnieszka Serbeńska - redaktor naczelna POLSKICH DRÓG oraz redaktorzy regionalnych rozgłośni radiowych. Dla udokumentowania siódmej edycji konkursu załączamy protokół nr 2 komisji konkursowej oraz reprezentatywne dla nagrodzonych obiektów zdjęcia.

Protokół Nr 2 z posiedzenia Zespołu Konkursowego w dniu 18 maja 2008 roku

Zespół konkursowy dokonał wizji lokalnej zgłoszonych do konkursu budów:

KATEGORIA: BUDOWY DROGOWE MIEJSKIE

- Zgłoszono 1 obiekt - jak niżej:

Zgłaszający:

Miejskie Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów Sp. z o.o.
ul. Rejtana 6, 35-310 Rzeszów

Zadanie:

„Rekonstrukcja i zagospodarowanie płyty Rynku Staromiejskiego w Rzeszowie wraz z obiektem wejścia do podziemnej trasy turystycznej”

Nazwa i adres jednostki projektującej:

Autorska Pracownia Architektury CAD Sp. z o.o.
ul. Zamieniecka 46, 04-158 Warszawa.

Główny projektant:

arch. Krzysztof Popiński

Charakterystyka obiektu:**Wykonanie nawierzchni z kostki porfirowej - 3878 m²**

- wykonanie nawierzchni z płyt porfirowych o powtarzalnym module oraz z płyt granitowych - 2271,90 m²,
- wykonanie drogi oraz chodnika historycznego - 1182,00 m²,
- wykonanie budynku kubaturowego z elewacją z płyt piaskowca oraz granitu.

Zespół podkreślił dążenie do pierwotnego odtworzenia obiektu historycznego i poprawę estetyki centrum miasta, istotę poznania dawnych rozwiązań techniczno-technologicznych i najwyższego kunsztu brukarskiego oraz zastosowanie nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych z zachowaniem zabytkowego charakteru staromiejskiego rzeszowskiego rynku.

Ustalenia Zespołu Konkursowego: Zespół zaliczył tą budowę do obiektów konkursowych godnych nagrodzenia.

KATEGORIA: BUDOWY DROGOWE

- Zgłoszono 3 obiekty - jak niżej:

Zgłaszający:

Rejon Budowy Dróg i Mostów w Krośnie Sp. z o.o.
ul. Tysiąclecia 38 38-400 Krosno

Zadanie:

„Przebudowa drogi krajowej nr 9 Radom - Rzeszów - Barwinek na odcinku Niebylec - Lutcza od km 223+938 do km 227+962”

Nazwa i adres jednostki projektującej:

Pracownia Inżynierska KLOTIDA Mirosław Bajor, Andrzej Zygmunt Sp. Jawna 30-732 Kraków, ul. płk. St. Dąbka 8

Główny projektant:

mgr inż. Lesław Frasik

Charakterystyka obiektu:**Zakres rzeczowy ww. obiektu budowlanego obejmował:**

- wzmocnienie nawierzchni jezdni poprzez przebudowę istniejących warstw nawierzchni na całym odcinku, w tym głęboka przebudowa konstrukcji nawierzchni na odcinku od km 226+075 do km 226+375,
- poszerzeniu DK do zasadniczej szerokości 9,5 m (droga GP,

2 pasy ruchu po 3,5 m szerokości, pobocze utwardzone 2 x 1,25 m). Na odcinku od km 223 + 950 do km 225 + 300 km wykonano dodatkowe pasy do wyprzedzania (przekrój 2 + 1),

- przebudowie skrzyżowań polegających na korekcie łuków wyokrąglających oraz przebudowie wysp kanalizujących ruch,
- przebudowie nawierzchni na istniejącym parkingu z miejscem do pomiaru ciężaru pojazdów w km 225 + 350 - 225 + 550 z odtworzeniem wyspy oddzielającej go od jezdni,
- wykonanie wyspy oddzielającej jezdnię DK od parkingu w km 227 + 850 - 227 + 900 str. P,
- przebudowie nawierzchni na występujących chodnikach oraz na zjazdach indywidualnych i publicznych wraz z przepustami,
- przebudowie przepustów drogowych pod DK,
- przebudowie zatok autobusowych w km 226 + 027 i 226 + 215,
- przebudowie elementów odwodnienia.

Zespół podkreślił wysoką jakość i terminowość wykonanych robót oraz sprawną organizację, szeroki zakres robót z zastosowaniem najnowszych rozwiązań drogowych, rzetelne i fachowe wykonanie trudnych do realizacji robót, zwłaszcza w obrębie tzw. „góry niebyleckiej”.

Ustalenia Zespołu Konkursowego: Zespół zaliczył tą budowę do obiektów konkursowych godnych nagrodzenia.

Zgłaszający:

Skanska SA, 01-518 Warszawa ul. Gen. J. Zajączka 9
Oddział Budownictwa Drogowo-Mostowego w Rzeszowie,
36-060 Głogów Młp., Rudna Mała 47

Zadanie:

„Kontrakt Nr Z/2. 18/I/1.1.1/7/04 Przebudowa drogi woj. 871 Tarnobrzeg - Stalowa Wola w km 13+689 do 37+884”

Nazwa i adres jednostki projektującej:

1. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Oddział w Rzeszowie ul. Kopernika 1
2. MP - Mosty Biuro Usług Inżynierskich s.c. Mariusz Potępa, Marta Potępa, Kraków

Główni projektanci:

1. mgr inż. Dariusz Kosiorowski - roboty drogowe; 2. mgr inż. Adam Kata - roboty mostowe

Charakterystyka obiektu:

Dane techniczne drogi - trasa główna

- • klasa techniczna drogi - G,
- nośność nawierzchni - 100 kN/oś,
- kategoria ruchu - KR3,
- szerokość jezdni: $2 \times 3,5 \text{ m} = 7,0 \text{ m}$,
- szerokość poboczy bitumicznych: $2 \times 0,5 \text{ m}$,
- szerokość poboczy gruntowych: $2 \times 1,0 \text{ m}$,
- szerokość korony: 10,0 m,
- nawierzchnia bitumiczna: warstwa wiążąca z betonu asfaltowego 0/20mm; warstwa ścierna z betonu asfaltowego 0/16 mm.

Dane techniczne drogi - dojazdu do mostu

- klasa techniczna drogi - G,
- nośność nawierzchni - 100 kN/oś,
- kategoria ruchu - KR3,
- szerokość jezdni: $2 \times 3,5 \text{ m} = 7,0 \text{ m}$,
- chodniki: $2 \times 1,5 \text{ m}$.

Dane techniczne mostu przez rzekę Łęg w Jamnicy

- długość całkowita mostu: 117,80 m,
- rozpiętości teoretyczne: $23,0 + 30,0 + 30,0 + 23,0 \text{ m}$,
- szerokość całkowita: 12,20 m,
- szerokości użytkowe: jezdnie - $2 \times 3,50 \text{ m}$; chodniki - $2 \times 1,50 \text{ m}$,
- kąt przekroczenia przeszkody: 72° ,
- nośność: klasa A.

Zespół podkreślił, że całość kontraktu zakończono w terminie umownym. Odpowiednia organizacja prac umożliwiła oddanie części robót w XII 2006 r. W trakcie kontraktu został opracowany zamienny projekt budowlany i wykonawczy mostu stałego, zmieniający znacznie sposób i zakres przebudowy obiektu. Dzięki tej zmianie podwyższone zostało również bezpieczeństwo powodziowe konstrukcji mostu bez korekty niwelety drogi, ponieważ spód konstrukcji podniesiono o 50 cm w związku z zastosowaniem dźwigarów o wysokości mniejszej od projektowanej pierwotnie.

Ustalenia Zespołu Konkursowego: Zespół zaliczył tą budowę do obiektów konkursowych godnych nagrodzenia.

Zgłaszający:

STRABAG Sp. z o.o. ul. Brechta 7, 03-472 Warszawa Oddział Rzeszów, ul. Hanasiewicza 19; 35-103 Rzeszów

Zadanie:

„Przebudowa drogi krajowej Nr 77 Lipnik - Przemysł na odcinkach: Zadąbrowie w km 133+414 do 134+500, Orły w km 135+800 do 137+150”

Nazwa i adres jednostki projektującej:

Pracownia Inżynierska KLOTIDA Mirosław Bajor, Andrzej Zygmunt Sp. Jawna 30-732 Kraków, ul. płk. St. Dąbka 8

Główny projektant:

mgr inż. Lesław Frasiak

Charakterystyka obiektu:

Zakres rzeczowy obejmował:

- poszerzenie jezdni do szerokości 16,5 m,
- ułożenie warstwy wiążącej WMS gr. 8 cm, warstwy ścier. BA 0/16 gr. 4 cm,
- przebudowę chodnika w m. Orły po stronie prawej i lewej,
- wymianę rur na zjazdach indywidualnych,
- budowę rowu krytego,
- przebudowę przepustów z rur stalowych karbowanych typu HEL-COR pod koroną drogi,
- wykonanie oznakowania poziomego grubowarstwowego w technologii chemoutwardzalnej strukturalnej,
- wykonanie dodatkowego przejścia dla pieszych,
- budowę rowu infiltracyjnego przy wylocie przepustu P-02 w km 133+780.

Zespół podkreślił fakt zakończenia robót przed terminem umownym, estetykę wykonanych robót oraz dobrą jakość ich wykonania.

Ustalenia Zespołu Konkursowego: Zespół zaliczył tą budowę do obiektów konkursowych godnych nagrodzenia.

KATEGORIA: BUDOWY MOSTOWE

- Zgłoszono 2 obiekty - jak niżej:

Zgłaszający:

Pracownia Projektowa „PROMOST CONSULTING”

35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20

Zadanie:

„Przebudowa mostu przez rzekę Wisłok w m. Strzyżów, w ciągu drogi wojewódzkiej nr 989, w km 0 + 423 wraz z adaptacją dojazdów, odcinkową regulacją koryta rzeki oraz przebudową linii elektrycznej”

Nazwa i adres jednostki projektującej:

Pracownia Projektowa „Promost Consulting”
ul. Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów

Główny projektant: dr inż. Tomasz Siwowski

Charakterystyka obiektu:

- długość całkowita - 64,76 m,
- rozpiętość teoretyczna - 63,0 m,
- szerokość całkowita - 14,44 m,
- nośność mostu - klasa B (40 ton),
- ustrój nośny - stalowa konstrukcja łukowa z „jazdą dołem” typu Nielsena zespolona z żelbetową płytą pomostu,
- podpory mostu - żelbetowe, ściankowe ze wspornikiem odciażającym.

Zespół podkreślił fakt nowatorskiego rozwiązania konstrukcyjno-materiałowego, estetykę obiektu oraz dobre wpiśnięcie obiektu mostowego w otaczający teren.

Ustalenia Zespołu Konkursowego: Zespół zaliczył tą budowę do obiektów konkursowych godnych nagrodzenia.

Zgłaszający:

Przedsiębiorstwo Budowlane „STALMOST” Sp. z o.o.

ul. 1 Sierpnia 12, 37-450 Stalowa Wola

Zadanie:

„Most na potoku Sanoczek w miejscowości Markowce w km 4+325”

Nazwa i adres jednostki projektującej:

Pracownia Projektowa „Promost Consulting”
ul. Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów

Główny projektant: mgr inż. Wojciech Tomaka

Charakterystyka techniczna obiektu:

- rozpiętość teoretyczna - 34,00 m,
- długość mostu wraz ze skrzydełkami - 45,00 m,
- całkowita szerokość mostu - 10,36 m,
- kąt skrzyżowania osi podłużnej mostu z potokiem - 77°.

Zespół podkreślił dobre rozwiązanie konstrukcyjne oraz estetykę mostu oraz otoczenia.

Ustalenia Zespołu Konkursowego: Zespół zaliczył tą budowę do obiektów konkursowych godnych nagrodzenia.

Po dokonaniu przeglądu wszystkich budów w grupie i indywidualnie, członkowie Zespołu konkursowego załączyli swoją opinię tabelaryczną oceny zbiorczej wg systemu ocen w skali 1-6. Po zestawieniu zbiorczym, wyniki zostały określone wg ilości max punktów.

OTO WYNIKI KONKURSU:

Budowy drogowe:

Wyróżnienie w formie dyplomu - tabliczki za budowę drogową roku 2007 woj. podkarpackim pod nazwą: „Przebudowa drogi krajowej Nr 77 Lipnik - Przemyśl na odcinkach: Zadąbrowie w km 133+414 do 134+500, Orły w km 135+800 do 137+150”. **Wykonawca** STRABAG Sp. z o.o. Oddział Rzeszowie

Nagroda II stopnia w formie dyplomu - tabliczki za budowę drogową roku 2007 w woj. podkarpackim pod nazwą: „Przebudowa drogi krajowej nr 9 Radom - Rzeszów - Barwinek na odcinku Niebylec - Lutcza od km 223+938 do km 227+962”. **Wykonawca:** Rejon Budowy Dróg i Mostów Sp. z o.o. w Krośnie

Nagroda I stopnia w formie statuetki SITK i dyplomu za budowę drogową roku 2007 w woj. podkarpackim pod nazwą: „Kontrakt Nr Z/2. 18/I/1.1.1/7/04 Przebudowa drogi woj. 871 Tarnobrzeg - Stalowa Wola km 13+689 do 37+884”. **Wykonawca:** SKANSKA S.A. Oddział Budownictwa Drogowego-Mostowego w Rzeszowie.

Budowy mostowe:

Wyróżnienie w formie dyplomu - tabliczki dla budowy mostowej roku 2007 woj. podkarpackim pod nazwą: „Most na potoku Sanoczek w miejscowości Markowce w km 4+325”. **Wykonawca:** Przedsiębiorstwo Budowlane „STALMOST” Sp. z o.o. w Stalowej Woli.

Nagroda I stopnia w formie statuetki SITK oraz dyplomu za budowę mostową roku 2007 w woj. podkarpackim pod nazwą: „Przebudowa mostu przez rzekę Wisłok w m. Strzyżów, w ciągu drogi wojewódzkiej nr 989, w km 0 + 423 wraz z adaptacją dojazdów, odcinkową regulacją koryta rzeki oraz przebudową linii elektrycznej”. **Inwestor zastępczy:** Pracownia Projektowa „PROMOST CONSULTING” w Rzeszowie.

Budowa miejska:

Nagroda I stopnia w formie statuetki SITK oraz dyplomu za budowę specjalną - miejską w 2007 roku w woj. podkarpackim pod nazwą: „Rekonstrukcja i zagospodarowanie płyty rynku staromiejskiego Rzeszowie wraz z obiektem wejścia do podziemnej trasy turystycznej”. **Wykonawca:** Miejskie Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów Sp. z o.o. Rzeszowie.

Projektanci:

Wyróżnienie w formie dyplomu za wykonanie projektu rekonstrukcji zagospodarowania płyty Rynku Staromiejskiego w Rzeszowie wraz obiektem wejścia do podziemnej trasy turystycznej dla **głównego projektanta z Autorskiej Pracowni Architektury CAD Sp. z o.o. Warszawie - arch. Krzysztofa Popińskiego.**

Cały zespół zgodził się z powyższym, co potwierdził swoimi podpisami. Na tym protokół zakończono. Podpisy nieczytelne członków Zespołu Konkursowego: 1. Lesław Bichajło 2. Adam Rykała 3. Ryszard Hadała 4. Piotr Kopczyk 5. Zbigniew Chrobak 6. Edward Ludera.

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa
Oddział w Rzeszowie
 35-060 Rzeszów, ul. PCK 2, tel. 017 862 41 35, tel./fax 852 13 89
 e-mail: rzeszow.pzitb@neostrada.pl

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Rzeszowie uroczystie zakończył w lipcu siódmą edycję konkursu „Budowa Roku Podkarpacia”.

W edycji tej było zgłoszonych 13 obiektów wyróżniających się głównie wysokimi walorami użytkowymi i technicznymi. Były wśród nich m.in. Kryta pływalnia w Głogowie Młp., Galeria handlowa w Dębicy, Galeria „PORTIUS” w Krośnie, Budynek Przejścia Granicznego w Medyce, Hotel Ambasador w Rzeszowie i Płyta Rynku z Podziemną Trasą Turystyczną, rewaloryzacja Dworu Starościńskiego w Leżajsku.

Głównymi wykonawcami obiektów konkursowych były m.in. takie firmy jak: Skanska Oddział Budownictwa Ogólnego w Rzeszowie, PPH „Integral” w Rzeszowie, IGLOOBUD w Dębicy, Krośnieńskie Przedsiębiorstwo Budowlane, Przedsiębiorstwo „Rembud” w Strzyżowie, PB HARTBEX w Trzebownisku, PPHU „CORPORES” w Rzeszowie, Przedsiębiorstwo Rafał Dziedzic z Rudnej Małej, RESBUD w Rzeszowie, PPHU „BUDOIMPEX” w Straszynie, Przedsiębiorstwo „PROFBUD” w Rzeszowie i Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów w Rzeszowie.

Obiekty konkursowe prezentowały interesujące i postępowe walory architektoniczno-techniczne oraz użytkowe, a w końcowym efekcie wyraźnie wzbogacają nasz region. Nagrody przyznano w kategoriach: Obiekty Sportowo-Rekreacyjne, Obiekty Użyteczności Publicznej, Obiekty Mieszkalne, Obiekty Zmodernizowane, Obiekty Zabytkowe.

Przedstawiamy zdjęcia obiektów, które w konkursie uzyskały tytuł „Budowa Roku Podkarpacia 2007” w poszczególnych kategoriach.

**Przewodniczący
Komisji Konkursowej
inż. Józef Bosek**

- ① **Kryta pływalnia w Głogowie Młp. - Budowa Roku Podkarpacia 2007 w kategorii Obiekty Sportowo-Rekreacyjne.**
- ② **Galeria Dębicka - Budowa Roku Podkarpacia 2007 w kategorii Obiekty Użyteczności Publicznej.**
- ③ **Budynki mieszkalne na Osiedlu Pobitno Południe w Rzeszowie - Budowa Roku Podkarpacia 2007 w kategorii Obiekty Mieszkalne.**
- ④ **Hotel Ambasador w Rzeszowie - Budowa Roku Podkarpacia 2007 w kategorii Obiekty Zmodernizowane.**
- ⑤ **Rekonstrukcja płyty Rynku Staromiejskiego w Rzeszowie - Budowa Roku Podkarpacia 2007 w kategorii Obiekty Zabytkowe.**

Andrzej Bratkowski

WOLNA I NIEPODLEGŁA PRACA ZAWODOWA (W BUDOWNICTWIE I DLA BUDOWNICTWA)

cd. z poprzedniego numeru

PRAWA SPADKOWE

Bezpośrednio po wojnie zaczął się rozbiór przedwojennego rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli. Właściwym początkiem „nowego” w budownictwie były dekrety z 1946 roku. Wyłączenie dekretem problematyki zagospodarowania przestrzennego i powołanie Centralnego Urzędu Planowania Przestrzennego (z prezesem w osobie Ministra Odbudowy) było przejawem dobrej woli i wizji czołówki przedwojennych urbanistów, którym się marzyło przemyślane zagospodarowywanie przestrzenne i harmonijny rozwój całego obszaru państwa polskiego w jego nowych granicach. Temu samemu Ministrowi Odbudowy, PPS-owskiemu specjalście mieszkalnictwa, prof. Michałowi Kaczorowskiemu, szczęśliwie udało się - dzięki ideologicznie niepodważalnym potrzebom odbudowy kraju po wojennych zniszczeniach - uchronić prywatne przedsiębiorstwa budowlane przed rewolucyjnym ich zniszczeniem na mocy dekretu o powszechnej nacjonalizacji przemysłu. Z tych samych pobudek trzeba z kolei usprawiedliwić dekret o *rejeestracji i przymusowym zatrudnieniu fachowych sił technicznych z dziedziny budownictwa na rzecz odbudowy kraju*. Po Ministerstwie Odbudowy, które wraz z CUPP zakończyło żywot na już początku 1948 roku, pozostał plik uchylonych szybko przepisów [25,26,27] oraz dzisiejszy Instytut Techniki Budowlanej, utworzony w Ministerstwie Odbudowy, jako wielodyscyplinarny Instytut Badawczy Budownictwa, już w 1945 roku, czyli natychmiast po zakończeniu działań wojennych.

Trzeba w tym miejscu zwrócić uwagę, że wraz z umacnianiem się nowego ustroju, praktycznie w latach czterdziestych, po cichu znikło w budownictwie pojęcie wolnego zawodu. Wolność i niepodległość zawodu architekta, inżyniera i technika budowlanego stała się burżuazyjnym przeżytkiem, mimo że dalej formalnie obowiązywało stare prawo przemysłowe (uchylone dopiero w 1972 roku ustawą o organizacji rzemiosła), które tę formułę uprawiania zawodów budowlanych wprowadziło w życie. Tajemnica tej komunistycznej długowieczności tego kapitalistycznego prawa polegała chyba na tym, że w rozumieniu prawa przemysłowego nie są przemysłem i nie podlegają jego przepisom *przedsiębiorstwa zastrzeżone wyłącznie państwu*. Że zaś cała gospodarka została zastrzeżona „ludowemu” państwu wynikało z praw historii, czyli z siły wyższej. O tym, jak wyglądała ta siła wyższa, świadczą przytoczone niżej większe fragmenty oryginalnego tekstu, z książki wydanej w 1955 roku, który ujawnia kanony ówczesnej poprawności politycznej i „nowe podejście” do rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli z 1928 roku.

Prawo budowlane okresu międzywojennego było środkiem realizacji polityki państwa w zakresie budownictwa, która to polityka w nieodłącznym związku z całokształtem polityki tego państwa służyła realizacji funkcji wewnętrznej państwa kapita-

listycznego zgodnie z podstawowym prawem ekonomicznym współczesnego kapitalizmu.

Prawo budowlane należy do tych działów prawa, które jako podstawowy element nadbudowy, w dostosowaniu do przeobrażeń w bazie, uległy najdalej idącym przekształceniom. Byłoby paradoksem w państwie budującego się socjalizmu, którym od początku była Polska Ludowa, ażeby właścicielom gruntów zapewnić maksimum możliwości obrony ich praw. Jest to przykład znanego z teorii marksizmu zjawiska opóźniania się w świadomości ludzkiej przeobrażeń w stosunku do zmian jakie zachodzą w bazie społeczno-gospodarczej.

W porównaniu z okresem państwa burżuazyjnego w Polsce Ludowej zmienił się stosunek państwa do budownictwa, a w związku z tym zmieniła się treść nadzoru budowlanego. Z nadzoru policyjno-administracyjnego nadzór budowlany stał się środkiem prawnym zabezpieczającym na odcinku budownictwa, zgodnie z podstawowym ekonomicznym prawem socjalizmu, poprawę warunków materialnych, kulturalnych i zdrowotnych bytu obywateli. To rozszerzenie zadań nadzoru doprowadziło do rozszczępienia jednolitego dotychczas pojęcia nadzoru budowlanego na nadzór urbanistyczno-architektoniczny i nadzór inspekcyjno-budowlany.

Również nadzór nad wykonywaniem zawodowych uprawnień budowlanych zmienił się w swej treści. W prawie burżuazyjnym nadzór ten, oprócz względów bezpieczeństwa budowlanego i ochrony interesów właściciela budowy, miała celu ochronę zawodowych interesów posiadaczy uprawnień przed konkurencją ze strony tych, którzy nie mogą wykazać się równorzędnymi uprawnieniami formalnymi. Obecnie, wobec ogromnej przewagi budownictwa uspołecznionego, posługującego się wielkimi dobrze zorganizowanymi przedsiębiorstwami, względy bezpieczeństwa nie mają już tego znaczenia co dawniej, kiedy istniała wielka liczba prywatnych przedsiębiorstw stojących na niskim poziomie techniki i organizacji. Zupełnie został wyeliminowany wzgląd na ochronę interesów posiadaczy uprawnień przed konkurencją. W związku z tym przepisy o kwalifikacjach wymaganych do uzyskania uprawnień budowlanych zostały znacznie rozluźnione. Po wojnie, wobec konieczności zasilenia kadr budowlanych w związku ze stratami, jakie ponieśliśmy w czasie wojny, a przede wszystkim wobec ogromnego wzrostu zapotrzebowania na wykwalifikowane siły kierownicze w budownictwie, należało rozluźnić rygorystyczne przepisy o uprawnieniach budowlanych. Dekret z dnia 27.03.1947 roku upoważnił Ministra Odbudowy do nadawania w przypadkach wyjątkowych uprawnień budowlanych osobom, które nie posiadają wprawdzie kwalifikacji określonych w prawie budowlanym, jednak mogą się wykazać odpowiednią praktyką i umiejętnością oraz złożyć egzamin z prawa budowlanego. W ten sposób otwarta została droga awansu społecznego dla wyróżniających się pracowników budowlanych.

Zagadnienie kadr w budownictwie w ustroju burżuazyjnym sprowadzało się do zagadnienia nadzoru policyjno-budowlanego nad wykonywaniem zawodu w dziedzinie kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów tych robót. W Polsce Ludowej zagadnienie kadr budowlanych przybrało zupełnie nową postać. Wobec przejęcia całego niemal budownictwa przez silnie zorganizowane przedsiębiorstwa budowlane i przygotowania dokumentacji technicznej przez biura projektowe sprawa uprawnień budowlanych stała się częścią zagadnień organizacyjnych tych przedsiębiorstw.

W ustroju socjalistycznym, który nie zna bezrobocia i nadprodukcji inteligencji fachowej, z całą ostrością występuje zagadnienie zapewnienia budownictwu niezbędnych kadr fachowych, których coraz więcej potrzebuje rozwijające się szybko budownictwo..

Ustawa z dnia 7.03.1950 r. o zapobieżeniu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki uspołecznionej stworzyła możliwość zobowiązania osób posiadających kwalifikacje w zawodach związanych z budownictwem do nierozwiązywania stosunku pracy i pozostawiania na zajmowanych dotychczas stanowiskach pracy. Rozporządzenie RM wymieniło wśród pracowników, do których ustawa ma zastosowanie, m.in. inżynierów, techników, budowniczych oraz majstrów zatrudnionych w urzędach, zakładach oraz przedsiębiorstwach państwowych i uspołecznionych.

Odpowiednio do tej problematyki rozwijało się prawo budowlane, które jest prawem socjalistycznym tak ze względu na charakter, jak i ze względu na treść; reguluje ono stosunki w budownictwie zgodnie z zasadami ustroju socjalistycznego i jako podstawowy element nadbudowy przekształca i umacnia socjalistyczne stosunki produkcji w budownictwie [2].

I taki bełkot przez sto dwadzieścia osiem stron druku, i tak bez przerwy do czasu, kiedy przyszedł Polski Październik '56, chwila oddechu i swobody oraz krótkotrwałe próby poprawiania niepoprawialnego ustroju. Ale niestety, mleko już się wylało. Dominacja państwowej formy własności nie zostawiała w budownictwie wolnego miejsca dla wolnego zawodu, z którym związany byłby obowiązek posiadania uprawnień budowlanych w przedwojennej postaci. Z uprawnieniami lub bez uprawnień, każdy był już pracownikiem najemnym jakiegoś przedsiębiorstwa państwowego bądź niby spółdzielczego. W konsekwencji nawet obowiązek wydawania istotnych dla budownictwa przepisów, np. o bezpieczeństwie i higienie przy robotach budowlanych, przerzucony został kompetencyjnie z prawa budowlanego do kodeksu pracy regulującego prawa pracownicze. Ludzie uciekający zaś w samozatrudnienie musieli zdobywać w cechach rzemieślniczych uprawnienia przynajmniej czeladnicze, głęboko przy tym chowając swoje tytuły inżynierskie i posiadane uprawnienia budowlane.

Kropkę nad „i” postawiła ustawa o prawie budowlanym uchwalona 31 stycznia 1961 roku. Formalnie potwierdzony został wtedy zanik wolnego zawodu uprawnionego architekta czy inżyniera lub technika budowlanego. Wraz z „planowym” zanikiem wolności gospodarczej i ustrojową powszechnością koncesjonowania wszystkiego, zniknęły też formalnie stare pojęcia koncesjonowanych lub niekoncesjonowanych przemysłów, przemysłu budowlanego itp. Wprowadzony został natomiast podział szeroko rozumianego budownictwa na powszechne i specjalne, z rozparcelowaniem i przyporządkowaniem do odpowiednich branżowo resortów inwestorskich.

Przy okazji zmieniona została istota pojęcia dawnych uprawnień budowlanych, które teraz uogólnione zostało praktycznie na specjalistów wszystkich gałęzi techniki, jeśli w jakimś zakresie mieli być, czy mogliby być uczestnikami realizacji zamierzeń inwestycyjnych.

W ten sposób uprawnienia budowlane rozciągnięto również na ongiś koncesjonowane roboty w zakresie instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych i elektrycznych, za silnoprądowymi poszły słaboprądowe itd. itd. Mimo odmienności w stosunku do utrwalonego w świadomości środowiska budowlanego kształtu przedwojennych uprawnień budowlanych - *decyzje właściwego organu, stwierdzające posiadanie kwalifikacji fachowych, zwane są w dalszych przepisach ustawy „uprawnieniami budowlanymi”* (art. 17).

Konsekwencją rozszerzenia o inne działy techniki przedmiotu uprawnień budowlanych i to w sposób daleko wybiegający poza właściwą materię budowlaną - architekturę oraz inżynierię lądową i wodną ustawowo zakreślonymi przedwojennym prawem przemysłowym i budowlanym - rewolucją było rozszerzenie zasięgu uprawnień budowlanych w sensie podmiotowym.

Odtąd każdy z „właściwych” ministrów mógł bowiem z osobna kreować resortowe specjalności techniczno-budowlane i warunki przyznawania swoich „uprawnień budowlanych”.

Rewolucją jednak największą, choć właściwie dziś prawie zapomnianą, było po pierwsze, przeniesienie uprawnień budowlanych z czynności i decyzji technicznych osób wolnego zawodu na funkcje osób, które te czynności wykonują i decyzje wydają w ramach obowiązków pracowniczych, oraz po drugie, rozszerzenie katalogu tych czynności na czynności służbowe związane ze stanowiskiem pracy - wg taryfikatora i regulaminu pracy przedsiębiorstwa - osób zatrudnianych w bezpośrednim wykonawstwie robót budowlano-montażowych.

W ten sposób powstał w istocie nowy kształt uprawnień budowlanych, przystosowany do ustroju i praktyki budownictwa „gospodarki niedoborów”. Jego zasady podtrzymane zostały w kolejnej ustawie o prawie budowlanym z 1974 roku i - mimo zmiany ustroju - przeniesione zostały w 1994 roku do ustawy obecnie obowiązującej. Od dawna postulowano przy tym różne zmiany. Np. ciekawe z uwagi na podejście do uprawnień budowlanych były wnioski Instytutu Nauk Prawnych PAN z 1970 roku. Już wtedy widziano bowiem trudność przy

określanu praw i obowiązków pracowników spełniających samodzielne funkcje techniczne w budownictwie i wnioskowano ograniczenia stwierdzania kwalifikacji (uprawnienia) tylko do osób, które pełnią samodzielne funkcje techniczne w budownictwie niepaństwowym [1].

Nie raz jeszcze podnosiły się głosy o konieczności wyeliminowania na drodze ustawowej przynajmniej tej jednej, podstawowej kolizji - między założeniem niezawisłą „samodzielnością wykonywania funkcji technicznych” i z założenia zawisłą pozycją pracownika najemnego, między służbową podległością osoby zatrudnionej i jej zawodową niepodległością w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych. Mimo to, sprzeczna sama w sobie, postać uprawnień budowlanych wypracowana w czasach i dla real-socjalizmu, dalej trzyma się mocno. Czy musi dotrwać aż do jubileuszu stulecia budowlanych uprawnień osób prawdziwie wolnego zawodu? - oto jest pytanie!

Warszawa, 29 lutego 2008 r.

Dr inż. Andrzej Bratkowski polityk (m.in. minister gospodarki przestrzennej i budownictwa w latach 1992-1993), działacz społeczny (m.in. Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w kadencji 2006-2010), publicysta, m.in. twórca stałego kącika pt. W największym skrócie w „Kwartalniku Łódzkim” - biuletynie informacyjnym ŁOIIB.

ANEKS

**Uzasadnienie
do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 16 lutego 1928 roku
o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli**

Państwo Polskie po odzyskaniu niepodległości otrzymało w spadku po zaborcach ustawodawstwo, z natury rzeczy odrębne w poszczególnych dzielnicach, które wchodziły w skład państw zaborczych.

W interesie Państwa leży zespolenie poszczególnych jego dzielnic, wobec czego unifikacja ustawodawstwa staje się koniecznością państwową.

W dziedzinie budownictwa w poszczególnych dzielnicach Państwa obowiązywały wydane przez władze zaborcze odrębne przepisy budowlane. W szczególności na obszarze b. zaboru pruskiego obowiązywała ustawa z dnia 2 lipca 1875 r. w przedmiocie zakładania i zmiany ulic w miastach i miejscowościach wiejskich, znowelizowana w r. 1918, oraz kilkanaście tak zwanych „ordynacji budowlanych”, na obszarze Galicji - 5 ustaw budowlanych, na obszarze b. zaboru rosyjskiego, poza obszarem b. Królestwa Polskiego, tudzież w Warszawie - ustawa budowlana rosyjska, na obszarze. Królestwa Polskiego - przepisy policji budowniczej dla miast z 1820 r. razem z szeregiem późniejszych postanowień obowiązujących, wydanych w rozwinięciu i uzupełnieniu tych przepisów.

Pozatem na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego obowiązywały na mocy dekretu Naczelnika Państwa z 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych, wydane przez władze okupacyjne niemieckie rozporządzenia z 29 listopada 1916 r. w sprawie sporządzania planów zabudowy i z 20 listopada 1917 r. w przedmiocie przepisów budowlano-policyjnych dla wsi, rozciągnięte na województwa wschodnie i na ziemię wileńską rozporządzeniami Rady Ministrów z 17 listopada 1921 roku i z 21 stycznia 1924 roku.

Wreszcie na obszarze b. zaboru rosyjskiego obowiązywał szereg ustaw i rozporządzeń, wydanych przez władze polskie, a mianowicie: ustawa z dnia 18 lipca 1924 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów budowlanych, rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie przekazywania zarządom gmin miejskich zatwierdzania projektów budowli i wydawania pozwoleń na budowę, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych 3 marca 1922 r. w sprawie wysokości budowli i w sprawie wznoszenia i naprawy budowli drewnianych w miastach, tudzież z 21 kwietnia 1923 r. o ulgach budowlanych w miastach, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 3 grudnia 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie tymczasowych przepisów budowlanych, jako też ustawy i rozporządzenia, dotyczące tych lub innych budynków, jak szkoły, kotłownie, hotele i pokoje umeblowane, zakłady kąpielowe itd.

Rzecz oczywista, że przepisy, wydane dla poszczególnych dzielnic przez władze zaborcze, przeważnie przed kilkudziesięciu laty, były oparte na odmiennych zasadach, częstokroć przestarzałe i nie czyniły zadość współczesnym poglądom na zabudowanie osiedli, o ile zaś chodzi o b. zabór rosyjski, nie zapewniały nawet należytego bezpieczeństwa (np. brak przepisów o schodach, kominach, piecach). Należy wreszcie zaznaczyć, że niekiedy omawiane przepisy nawet nie były uzgodnione z wcześniej wydanymi przepisami, jak np. wspomniane wyżej rozporządzenia b. generał-gubernatora warszawskiego nie były uzgodnione z przepisami ustawy budowlanej rosyjskiej.

Taki stan rzeczy nie powinien być trwać dłużej.

Stąd wypływała konieczność unifikacji ustawodawstwa z dziedziny budownictwa w szerszym lub węższym zakresie.

Unifikacja ustawodawstwa napotyka na poważne trudności, gdy chodzi o przepisy, regulujące kwestie, w których należytem rozwiązaniu są zainteresowane szerokie rzesze ludności, gdyż nowa ustawa tego rodzaju o tyle tylko jest żywotna, o ile nie znajduje się w sprzeczności z wymogami życia, w przeciwnym bowiem razie ustaw pozostaje martwa litera, pomimo której postępuje życie. Otóż odrębność warunków ekonomicznych, społecznych itp. w poszczególnych dzielnicach państwa może być poważną przeszkodą dla unifikacji.

Rzecz oczywista, że wadliwe ujęcie tej lub innej, regulowanej przez przepisy budowlane kwestii, da się odczuć w sposób nader dotkliwy zarówno właścicielom miejskich i wiejskich posiadłości, jak i szerokim rzeszom obywateli, zmuszonych do wynajmowania lokali mieszkalnych, handlowych i innych, gdyż przepis, nie zastosowany do specjalnych pewnej miejscowości wymogów życia, może całkiem powstrzymać ruch budowlany, a przeto przyczynić się do spotęgowania tak dotkliwie dającego się odczuć głodu mieszkaniowego.

Na stan budownictwa w tej lub innej miejscowości mają wpływ decydujący warunki ekonomiczne, społeczne, klimatyczne, obfitość lub brak pewnych materiałów budowlanych (lasy, glina, wapno, kamień budowlany), rozwój przemysłu w danej miejscowości (ceglarnie, tartaki itp.), ilość i jakość odpowiednich fachowców, połączenie komunikacyjne z resztą państwa. Wobec powyższego państwa zachodnie o znaczniejszych obszarach tolerują wydawanie odrębnych przepisów dla poszczególnych miast i miejscowości. Zarówno w Niemczech, jak i w b. cesarstwie austriackim poszczególne miejscowości i miasta posiadały odrębne przepisy budowlane.

Odmienne warunki, w których znajdują się poszczególne dzielnice Rzeczypospolitej, wymagają największej oględności przy wprowadzaniu tych lub innych zmian przepisów budowlanych, szczególnie z uwagi na ekonomiczny stan szerokich warstw ludności, zrujnowanych przez wypadki wojenne i dalekich od stanu zamożności. W każdym bądź razie, o ile zmiany takie nie zmierzają do wprowadzenia pewnych ulg, powinny być uwzględnione miejscowe warunki i potrzeby.

Wobec całkiem odmiennych warunków na kresach zachodnich, a na kresach wschodnich, w b. Galicji, a na obszarze b. Królestwa Polskiego, w chwili obecnej jest rzeczą wprost niemożliwą wydanie jednolitych przepisów budowlanych dla całego państwa. Poziom budownictwa w województwach poznańskim i pomorskim pod względem bezpieczeństwa jest bardzo wysoki, i w interesie Państwa nie leży obniżenie tego poziomu, stan zaś ekonomiczny ludności i dotychczasowy stan budownictwa w województwach wschodnich nie daje możliwości wydania dla tych miejscowości przepisów budowlanych, zastosowanych do warunków województw zachodnich.

Wobec takiego stanu rzeczy wydanie ogólnopństwowej jednolitej ustawy budowlanej dla całego państwa byłoby niepożądane, a nawet szkodliwe.

Natomiast możliwe było wydanie ustawy budowlanej ramowej, któryby upoważniała bądź władzę administracyjną, bądź samorządy do wydawania w jej ramach przepisów miejscowych, uwzględniających miejscowe warunki i potrzeby.

Rozporządzenie niniejsze jest taką ramową ustawą.

W rozporządzeniu tem pewne kwestie zostały uregulowane w sposób jednolity dla całego państwa. Są to kwestie, których jednolite ujęcie powinno przyczynić się do zatarcia dzielnicowych odrębności, a nie może spowodować znacznych uciążliwości dla ludności.

Zadne osiedle nie może istnieć bez publicznych ulic i placów. Bezpieczeństwo od ognia, względy zdrowotne i bezpieczeństwo ruchu ulicznego wymagają, ażeby ulice i place w sposób należyty były założone i odpowiednio urządzone i utrzymane. Bezpieczeństwo od ognia również wymaga, ażeby każda parcela, na której są lub mają być wzniesione budynki, była połączona w sposób należyty z ulicą lub placem, a następnie w sposób odpowiedni została zabudowana. Wobec tego ustawa budowlana powinna uregulować sprawę zakładania i zmian ulic, placów i wogóle terenów, przeznaczonych do użytku publicznego w osiedlach, tudzież sprawę sposobu zabudowania poszczególnych parcel.

Rzecz oczywista, że sprawa zabudowania powinna być traktowana w sposób odmienny dla każdego osiedla w zależności od warunków miejscowych, niemniej jednak ogólnopństwowa ustawa powinna ustalić zasady, którym plany zabudowania powinny czynić zadość, tudzież ściśle określić, jakie mianowicie kwestie, dotyczące zabudowania osiedli, powinny i mogą być uregulowane w drodze planów zabudowania. Sprawa zabudowania w powyższym zakresie została uregulowana włączonemi do rozporządzenia przepisami o planach zabudowania.

Względy bezpieczeństwa od ognia i zdrowotne wymagają zachowania pewnych odległości pomiędzy budynkami, tudzież pozostawienia na każdej parceli niezabudowanej przestrzeni, w wypadkach zaś, gdy budynki są wznoszone z materiałów nieogrodniwanych, - również zachowania pewnej odległości pomiędzy budynkami a granicami parcel. Rzecz

oczywista, że warunki te nie mogą być zachowane w wypadkach, gdy działka budowlana jest zbyt szczupła, lub posiada wadliwie ukształtowane granice. Wadliwe pod względem bezpieczeństwa od ognia i zdrowotnym, zabudowania osiedli na obszarze b. zaboru rosyjskiego w znacznym stopniu zostało spowodowane brakiem przepisów, któryby regulowały sprawę tworzenia działek budowlanych. Rozporządzenie reguluje tę sprawę, a w szczególności ustanawia obowiązek uzyskania pozwolenia władzy na podział terenów budowlanych na dwie lub więcej części (parcelacja terenów budowlanych).

Przepisy o parcelacji terenów budowlanych mają na celu zapobieżenie tworzeniu nowych działek, niezdatnych do zabudowania, i nie dotyczą działek istniejących. Ponieważ jednak w osiedlach miejskich i wiejskich znaczny odsetek już istniejących działek ze względu na szczupłość ich rozmiary lub wadliwy kształt granic nie nadaje się do zabudowania, któryby czyniło zadość wymogom bezpieczeństwa i zdrowotnym, - przeto jest rzeczą konieczną wydanie przepisów, na mocy których już istniejące działki drobne lub o wadliwym kształcie granic mogłyby być przekształcone na działki zdatne do zabudowania. Sprawa ta w rozporządzeniu została uregulowana, gdyż przewiduje ono zarówno scalenie (komasacje) działek niezabudowanych, jak i przekształcenie działek zabudowanych w sposób, zagrażający bezpieczeństwu i zdrowotności publicznej.

Pozatem rozporządzeniu zostały uregulowane takie kwestie, których jednolite ujęcie nie może spowodować uciążliwości dla ludności, a mianowicie sprawy kompetencji władz, powołanych do wydawania pozwoleń na budowę i na użytkowanie budowli, sprawy nadzoru budowlano-policyjnego, kierowania robotami budowlanymi i odpowiedzialności za pogwałcenie przepisów budowlanych, wreszcie sprawa zewnętrznego wyglądu budynków.

Co się tyczy przepisów policyjno-budowlanych, w rozporządzeniu została przyjęta zasada, że przepisy takie powinny być zastosowane do warunków miejscowych, wobec czego rozporządzenie przewiduje współudział organów samorządowych w wydawaniu takich przepisów przez władze państwowe.

Rzecz oczywista, że takie przepisy miejscowe powinny być oparte na zasadach wspólnych dla całego Państwa i powinny uwzględniać zasadnicze wymogi bezpieczeństwa i zdrowotności. To też rozporządzenie ustala zarówno zasady, którym przepisy miejscowe powinny czynić zadość, jak i granice, których przepisy miejscowe przy uregulowaniu tych lub innych kwestyj nie mogą przekraczać ze względu na bezpieczeństwo i zdrowie publiczne.

Zgodnie z powyższem w rozporządzeniu przedewszystkiem zostały uwzględnione warunki bezpieczeństwa od ognia. Warunki, którym powinny czynić zadość gmachy i budynki ze względu na bezpieczeństwo od ognia, w zasadzie nie mogą być uzależnione od warunków miejscowych, wobec czego zostały opracowane i włączone do projektu przepisy o budowie murów ogniotrwałych, pieców, kominów, schodów i wogóle takich części budynków i urządzeń, których wadliwe wykonanie może w wypadku pożaru zagrażać życiu ludzkiemu lub sprzyjać szerzeniu się ognia.

Przepisy te mogą być obostrzone w drodze przepisów miejscowych, miejscowych ile za tem przemawiają warunki miejscowe.

Również w rozporządzeniu nie zostały pominięte zasadnicze wymogi zdrowotności. Wobec braku w pewnych dzielnicach Państwa przepisów o urządzeniu lokali, przeznaczonych na pobyt ludzi, warunki zdrowotne domów mieszkalnych w miastach, szczególnie na obszarze b. zaboru rosyjskiego pozostawiają dużo do życzenia. Wadliwie urządzone, wilgotne, częstokroć bardzo niskie, pozbawione dopływu światła i powietrza lokale, zamieszkałe przez małowartościowe warstwy społeczeństwa, powodują rozpowszechnianie się chorób sprzyjają zwyrodnieniu szerokich mas ludności. W celu zapobieżenia złemu na przyszłość zostały ustanowione w rozporządzeniu przepisy o urządzeniu lokali mieszkalnych i wogóle przeznaczonych na pobyt ludzi. Jednakowoż z uwagi na ekonomiczny stan kraju jest rzeczą niemożliwą ustanowienie takich przepisów, któryby stały na wysokości współczesnych wymogów higieny. To też w rozporządzeniu zostały unormowane tylko najbardziej palące kwestje, jak zapewnienie dopływu powietrza i światła do omawianych pomieszczeń, zabezpieczenie ich od zawiłgocenia i ujemnych wpływów atmosferycznych, zabezpieczenie od zanieczyszczenia gruntu w pobliżu domów mieszkalnych, obostrzenie zaś i dalsze rozwinięcie przepisów tego

rodzaju zostało pozostawione przepisom miejscowym.

Rozporządzenie niniejsze nie reguluje pewnych kwestyj, które również nie mogą być uregulowane w przepisach miejscowych. Dotyczy to kwestyj, których jednolite ujęcie dla całego Państwa jest pożądane, a celowo może być dokonane tylko po uregulowaniu innych dziedzin ustawodawstwa. Do takich kwestyj należy postępowanie przy udzielaniu pozwoleń budowlanych, pozostające w związku z ustawodawstwem o postępowaniu administracyjnym.

Bibliografia

(z pominięciem promulgowanych aktów prawnych oraz wydawnictw encyklopedycznych)

- [1] L. Bar *Kodeks budowlany*, Warszawa 1972
- [2] W. Brzeziński *Polskie prawo budowlane*, Warszawa 1955
- [3] I. Drexler *Odbudowanie wsi i miast na ziemi naszej*, Lwów 1916
- [4] I. Drexler *Odbudowanie wsi i miast na ziemi naszej*, wyd. wtóre, Lwów-Warszawa-Kraków 1921
- [5] (zb.) *Działalność Delegacji Stałej Zrzeszeń Budowniczych i Stowarzyszeń Zawodowych Przemysłowców Budowlanych RP*, Przegląd Budowlany, zeszyt 1/1929
- [6] K. Mrozowski *Główne kierunki działalności polskich stowarzyszeń technicznych w latach 1918-39*, Warszawa 1983
- [7] K. Flaga, K. Januszkiewicz, A. Hrabiec, E. Cichy-Pazder *Estetyka konstrukcji mostowych*, Kraków 2005
- [8] (zb.) *Normy wynagrodzeń za czynności budowniczego wraz z regulaminem ich zastosowania* (opr. przez Stowarzyszenie Budowniczych w Krakowie), Kraków 1916
- [9] (zb.) *Pierwszy Polski Kongres Inżynierów. Sekcja III - osiedli i budownictwa*, Warszawa 1938
- [10] J. Piłatowicz *Kadra inżynierska w dwudziestolecu międzywojennym, w: Inżynierowie polscy w XIX i XX wieku*, Warszawa 1992
- [11] J. Piłatowicz *Naczelna Organizacja Inżynierów Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1935-1939*, Warszawa 1990
- [12] (zb.) *Politechnika Lwowska 1844-1945*, Wrocław 1993
- [13] (zb.) *Polskie prawo przemysłowe z rozporządzeniami wykonawczymi*, Poznań 1928
- [14] (zb.) *Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa - rys historyczny 1934-1948-1984*, Warszawa 1987
- [15] C. Ptasieński *Ustawa budowlana, w: Podręcznik inżynierski w zakresie inżynierii lądowej i wodnej* (red. S. Bryła), t. IV, Lwów i Warszawa 1936
- [16] J. Purchla *Jak powstał nowoczesny Kraków*, wyd. 2, Kraków 1990
- [17] W. Skwarczyński *Podręcznik budowlany i analiza cen*, wyd. 3, Lwów - Warszawa 1928
- [18] Z. Słomiński *Ustawa budowlana, w: Podręcznik inżynierski w zakresie inżynierii lądowej i wodnej* (red. S. Bryła), t. IV, Lwów i Warszawa 1936
- [19] (zb.) *Stowarzyszenie Zawodowe Przemysłowców Budowlanych 1904-1929*, Przegląd Budowlany, zeszyt 1/1929
- [20] G. Szymkiewicz *Ustawy i rozporządzenia z dziedziny budownictwa obowiązujące w Państwie Polskim*, Warszawa 1923
- [21] G. Szymkiewicz *Prawo budowlane i zabudowanie osiedli (państwowa ustawa budowlana)*, t. I, wyd. 2, Warszawa 1930
- [22] G. Szymkiewicz *Prawo budowlane i zabudowanie osiedli*, t. II, Warszawa 1929; t. III, Warszawa 1934
- [23] G. Szymkiewicz *Prawo budowlane i zabudowanie osiedli w nowym brzmieniu*, wyd. 2, Warszawa 1938
- [24] G. Szymkiewicz *Prawo budowlane i zabudowanie osiedli. Dodatek 1937/1938 r.*, Warszawa 1938
- [25] G. Szymkiewicz, S. Krakiewicz *Prawo budowlane i zagospodarowanie przestrzenne oraz odbudowa, cz. I (przepisy wydane po wojnie)*, Warszawa 1947
- [26] G. Szymkiewicz, S. Krakiewicz *Prawo budowlane i zagospodarowanie przestrzenne oraz odbudowa, cz. II (przepisy wydane przed wojną)*, Warszawa 1948
- [27] G. Szymkiewicz, S. Krakiewicz *Prawo budowlane i zagospodarowanie przestrzenne oraz odbudowa, cz. III (przepisy wydane po 1 IX 1947 r.)*, Warszawa 1949
- [28] G. Szymkiewicz *Informator Budowlany techniczno-prawny*, wyd. V, Warszawa 1971
- [29] A. Taff *Rządowy projekt ustawy o tytule inżyniera w świetle interesów ogólnogospodarczych oraz interesów techników ze średnim wykształceniem*, Warszawa 1938
- [30] *Ustawa z 26 grudnia 1893 o uregulowaniu przemysłu budowlanego* (tłumaczył i wyjaśnieniami zaopatrzył W. Skwarczyński), wyd. 2, Lwów 1899
- [31] (zb.) *Zagadnienia Urbanistyki w Polsce (sprawozdanie z 1 konferencji TUP)*, Warszawa 1931

Pompy ciepła

Technika kondensacyjna od wielu lat jest jednym ze strategicznych kierunków rozwojowych grupy De Dietrich-Remeha. Odzwierciedla troskę firmy o środowisko naturalne i obniżenie kosztów ogrzewania, a obecnie stała się również zgodna z przygotowywaną dyrektywą unijną, która wkrótce wykluczy możliwość montażu kotłów gazowych, niewykorzystujących zjawiska kondensacji. Oferta De Dietrich w tym segmencie techniki grzewczej jest już teraz wyjątkowo bogata i podlega ciągłemu rozwojowi.

Wyrazem tego jest nowa seria kotłów średniej mocy, która ukazała się pod nazwą C 230 ECO. Docelowo zastąpi obecny typoszereg C 210 ECO w mocach 80, 130, 170 i 210 kW. Nowa seria przeszła gruntowny lifting - z poprzedniej wersji pozostał jedynie sprawdzony i niezawodny segmentowy wymiennik aluminiowo-krzemowy. W kotłach nowej serii C230 Eco zastosowano zmodernizowany system przygotowania mieszanki gazowo-powietrznej, przy wykorzystaniu wentylatora o zmiennej prędkości obrotowej, oraz nowego kompaktu gazowego. Dla przypomnienia poprzednia wersja wykorzystywała system IMS oraz wentylator o stałej prędkości obrotowej. Dzięki tej zmianie urządzenia mogą być przystosowane do spalania gazu płynnego, przy zastosowaniu zestawu przebrojeniowego. Wykorzystując pozytywne doświadczenia, związane z wprowadzeniem w poprzednich konstrukcjach kotłów automatyki pogodowej Diematic M-3, została ona włączona na stałe do wyposażenia standardowego nowej serii urządzeń. Wynikiem tego są nowe możliwości regulacyjne i sterowania, takie jak kojarzenie kaskad mieszanych (np. kotła kondensacyjnego serii C i kotła z palnikiem wentylatorowym serii GT).

Zmiany w konstrukcji kotłów nowej serii C 230 ECO spowodowały obniżenie kosztów produkcji i ustalenie nowej ceny urządzeń, niższej o blisko 20% w porównaniu do ceny obecnej.

POMPY CIEPŁA - kolejny ułkon De Dietrich w stronę ekologii

Firma De Dietrich stawia sprzyjanie środowisku naturalnemu i oszczędność energii jako swoje dwa podstawowe priorytety w procesie rozwoju. Wynikiem tej filozofii jest rozwijanie najnowocześniejszych systemów grzewczych, charakteryzujących się wysoką wydajnością pracy, oszczędnością energii i dbałością o środowisko naturalne.

Słońce i deszcz dostarczają wielką ilość bezpłatnej i odnawialnej energii, pobieranej przez grunt i powietrze. Pompy ciepła to idealny sposób na jej wykorzystanie, poprzez przetwarzanie jej w ciepło, z którego mogą korzystać mieszkańcy domów. W zależności od źródła, z którego pobierana jest energia, pompy ciepła korzystają ze zjawiska aerotermii, jeśli energia pobierana jest z otaczającego powietrza oraz o geotermii, jeżeli źródłem energii jest grunt.

Zjawisko aerotermii

Pobieranie ciepła z powietrza atmosferycznego, umożliwia zastosowanie pomp ciepła powietrze/woda. Dostępne są trzy szeregi pomp:

• Szereg ROE-II, o mocy 6 do 16 kW, do pracy w temperaturze do - 15°C

DANE TECHNICZNE

Warunki eksploatacyjne:

Graniczne temp. eksploatacji w trybie grzania:

Woda: + 25°C/+ 54°C,

Powietrze zewn.: - 15°C/+ 30°C

Graniczne temp. eksploatacji w trybie chłodzenia:

Woda: + 7°C/+ 20°C,

Powietrze zewn.: + 18°C/+ 42°C

• ROE+, o mocy 11 do 16 kW, do pracy w temperaturze do - 20°C (maksymalna temperatura zasilania 55°C)

DANE TECHNICZNE

Warunki eksploatacyjne:

Graniczne temp. eksploatacji w trybie grzania:

Woda: + 18°C/+ 55°C,

Powietrze zewn.: - 20°C/+ 35°C

Graniczne temp. eksploatacji w trybie chłodzenia:

Woda: +7°C/+20°C,
Powietrze zewn.: +15°C/+40°C
Maksymalne ciśnienie robocze: 2,5 bar

• **ROE+ TH o mocy 16 do 21 kW, wysoko-temperaturowy o temperaturze zasilania do 65°C, do pracy w temperaturze do -20°C**

DANE TECHNICZNE

Warunki eksploatacyjne:

Graniczne temp. eksploat. w trybie grzania:

Woda: +18°C/+65°C,

Powietrze zewn.: -20°C/+35°C

Maksymalne ciśnienie robocze: 2,5 bar

Pompy ciepła ROE... charakteryzują się podwyższonymi parametrami eksploatacyjnymi (współczynnik efektywności od 3,6 do 4,1 przy temp. zewn. +7°C, zależnie od modelu), możliwością chłodzenia (odwracalne, oprócz modeli ROE+ TH wysokotemp.), oraz zwartą konstrukcją, cichą pracą i nowoczesnym wzornictwem.

Zjawisko geotermii

Ciepło pobierane jest z gruntu. Firma De Dietrich oferuje dwa rodzaje pomp ciepła, odpowiadające takiemu schematowi.

• **SOLO, od 7 do 17 kW, pompa ciepła grunt/woda z poborem w układzie zamkniętym z gruntu, przy czym mogą to być kolektory poziome (gruntowe) lub sondy pionowe (w odwiertach)**

DANE TECHNICZNE

Warunki eksploatacyjne:

Graniczne temp. eksploat. w trybie grzania:

Woda: +18°C/+55°C,

Grunt: -5°C/+25°C

Graniczne temp. eksploat. w trybie chłodzenia:

Woda: +7°C/+20°C

Grunt: +5°C/+25°C

Maksymalne ciśnienie robocze: 2,5 bar

• **NAPO, od 9 do 22 kW, pompa ciepła woda/woda pobierająca wodę z warstwy wodonośnej.**

DANE TECHNICZNE

Warunki eksploatacyjne:

Graniczne temperatury robocze:

Woda: +18°C/+55°C

Woda gruntowa: +7°C/+25°C

Maksymalne ciśnienie robocze: 2,5 bar

Pompy ciepła SOLO i NAPO umożliwiają dużą oszczędność energii przez cały rok. Dzięki zwartej konstrukcji (0,37 m zajmowanej powierzchni) i cichej pracy można je umieszczać wszędzie.

Tak jak w wypadku pomp ciepła powietrze/woda, pompy SOLO i NAPO posiadają moduł hydrauliczny (MIT-II), do którego, jeśli to konieczne, może być podłączone wsparcie elektryczne, bądź wsparcie hydrauliczne przez kocioł.

Szczegóły techniczne i ceny pomp ciepła będą zawarte w nowym katalogu firmy De Dietrich na rok 2008. W przygotowaniu jest nowa strona internetowa firmy De Dietrich, poświęcona w całości zagadnieniu pomp ciepła tej marki.

C230_Q0001

ROE+TH

ROE-II

2008 to rok szczególnie dla Elektromontażu, firma obchodzi bowiem 40-lecie swego istnienia. Czterdzieści lat bardzo różniących się wewnętrznie gospodarczo i społecznie, transformacja gospodarcza oraz towarzyszące jej zjawiska społeczne przyspieszyły zmiany także w Firmie.

Bardzo szybko Elektromontaż Rzeszów stał się jedną z najważniejszych firm w sektorze montażu elektrycznego, oraz największą w grupie Elektromontaży, wykonując instalacje elektryczne na najważniejszych budowach w całej Polsce.

Stało się tak dzięki pokoleniu ludzi twórczych, ambitnych i ofiarnych, widzących swoją firmę przez pryzmat rozwoju i nowoczesności, tych, którzy rozumieli istotę przeobrażeń gospodarczych, umiejących podejmować ryzyko restrukturyzacji i przekształceń organizacyjnych firmy. To właśnie im zawdzięczamy dorobek 40-lecia oraz satysfakcję z osiągniętych dokonań.

Dzisiaj jest jedną z największych firm produkcyjno-montażowych branży elektrycznej w Polsce, której misją jest dostarczanie wysokiej jakości kompleksowych usług elektromontażowych oraz tworzenie nowoczesnych produktów dopasowanych do indywidualnych potrzeb klientów, a doświadczenie kadry techniczno-inżynierskiej, zdobyte na wielu budowach w kraju i za granicą daje gwarancję zadowolenia z profesjonalizmu i jakości wykonywanych usług.

Elektromontaż Rzeszów SA od 40 lat realizuje projekty dla wszelkiego typu obiektów w przemyśle: energetycznym, ochrony środowiska, spożywczym, telekomunikacyjnym, farmaceutycznym, chemicznym, rafineryjnym, petrochemicznym, telekomunikacyjnym oraz papierniczym. Prowadzi również wykonawstwo obiektów biurowych, hotelowych, mieszkalnych, użyteczności publicznej i administracji.

NAJWAŻNIEJSZE DATY W DZIAŁALNOŚCI FIRMY

- 1968** decyzja o powołaniu Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Instalacji Budownictwa wykonującego zarówno roboty elektryczne jak i sanitarne.
- 1971** przekształcenie w Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych, które objęło swoim obszarem działania cały południowo-wschodni region Polski, koncentrując się na wykonywaniu instalacji elektrycznych dla budownictwa i produkcji urządzeń elektrycznych.
- 1972** Zakład Produkcji Urządzeń uruchamia produkcję stalowych słupów oświetleniowych.
- 1972** pierwsze kontrakty zagraniczne, w latach 70. i 80. Elektromontaż Rzeszów SA prowadził prace elektromontażowe i był dostawcą urządzeń elektrycznych na rynki zagraniczne.
- 1973** budowa nowej Bazy Produkcyjnej oraz Magazynowo-Transportowej przy ul. Przemysłowej. W 1975 roku Zarząd oraz administracja firmy, wprowadza się do nowej siedziby przy ul. Słowackiego 20 w Rzeszowie.
- 1982** zmiana nazwy i uzyskanie statusu Elektromontażu, zmiany organizacyjne, poszerzenie oraz unowocześnienie produkcji a także poprawę jej jakości.
- 1991** utworzenie Spółki Akcyjnej Elektromontaż Rzeszów, której akcjonariuszami są pracownicy firmy; odkupienie majątku przedsiębiorstwa państwowego od Skarbu Państwa.
- 1991** uruchomienie nowoczesnej linii produkcyjnej ocynkowanych słupów oświetleniowych.
- 1993** decyzja o wdrażaniu systemów zapewnienia jakości zgodnych z międzynarodowymi normami ISO, w 1996 roku, uzyskanie certyfikatu jakości ISO 9001, w 1998 roku certyfikatu Systemu Zarządzania Środowiskowego wg normy ISO 14001, w 2000 certyfikatu Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem i Higieną Pracy wg normy PN-N 18001.
- 1994** uzyskanie Know-How na nowoczesne urządzenia rozdzielcze.
- 2000** połączenie wszystkich funkcjonujących systemów i certyfikowanie Zintegrowanego Systemu Zarządzania Jakością, Środowiskiem i Bezpieczeństwem Pracy. W 2002 certyfikat systemu jakości na zgodność systemu z wymaganiami AQAP-2110 (NATO).
- 2002** uruchomienie nowoczesnej linii do produkcji aluminiowych słupów oświetleniowych.

WILNO - TROKI - AUGUSTÓW

29.05. - 1.06.2008 r.

Na przełomie maja i czerwca br. odbyła się kolejna wycieczka zorganizowana przez Komisję Doskonalenia Zawodowego PDK OIIB. Tym razem miastem docelowym było Wilno. Kierunek ten spotkał się z dużym zainteresowaniem. Nie było chętnych na wyjazd do Berlina, natomiast do Wilna wyjechały dwa autokary.

Na początku podróży, jeszcze w Rzeszowie, były drobne kłopoty organizacyjne co powinni wziąć pod uwagę koledzy z KDZ przy planowaniu współpracy z biurami podróży na następne wyjazdy.

W drodze do Wilna zwiedziliśmy słynną świętą Górę Grabarkę k. Siemiatycz, a obiad zjedliśmy w Mielniku. Wieczorem dotarliśmy do Wilna. Mieszkaliśmy w hotelu, z którego okien widać było wieżę telewizyjną. Nazajutrz od rana zaopiekowała się nami p. Alinka, urocza przewodniczka, z którą zwiedziliśmy Wilno. Oglądaliśmy: kaplice Ostrobramską, Uniwersytet Wileński, liczne kościoły oraz cmentarz na Rossie. Szczególne zainteresowanie wzbudziły wśród naszych kolegów roboty budowlane związane z renowacją wileńskich zabytków, które są prowadzone obecnie w Wilnie na szeroką skalę. Ciekawym obiektem myśli inżynierskiej jest monumentalna wieża telewizyjna. Mieliśmy możliwość napić się piwa w restauracji obrotowej na wieży - skąd podziwialiśmy panoramę miasta. Wieczorem zjedliśmy uroczystą kolację, w czasie której zabawiła nas tradycyjna wileńska kapela. Nazajutrz zwiedzaliśmy w dalszym ciągu Wilno, a następnie pojechaliśmy do Troków, gdzie zobaczyliśmy średniowieczną warownię litewską.

W drodze powrotnej jeden z autokarów miał drobną stłuczkę, ale na szczęście niegroźną w skutkach. Po przekroczeniu granicy zwiedziliśmy położony nad Wigrami klasztor Kamedułów i po kolacji pojechaliśmy do Augustowa gdzie mieliśmy następny nocleg. Następnego dnia po śniadaniu zwiedzaliśmy z przewodnikiem okolice Augustowa, m.in. miejsce, które odwiedził Papież Jan Paweł II. Następnie wróciliśmy do portu w Augustowie i rozpoczęliśmy rejs szlakiem papieskim. Szczególną atrakcją były „śluzowania” podczas przepływania statku z akwenu do akwenu o różnych poziomach wody. Usłyszeliśmy dużo ciekawych wiadomości na temat polskiej myśli inżynierskiej zawartej w budowach hydrotechnicznych Kanału Augustowskiego.

Z żalem żegnaliśmy krainę pięknych jezior, ale trzeba było wracać. Po drodze obiad w Mielniku i przez Lublin wróciliśmy do Rzeszowa.

Leszek Kaczmarczyk

Galeria ze zdjęciami uczestników wycieczki na stronie portalu.

Wieża telewizyjna.

Rekonstrukcja
miejskich
zabytków.

Nowoczesne osiedle.

Polskie akcenty
na ulicach Wilna.

Zamek w Trokach.

Śluza na Kanale Augustowskim.

WILNO - TROKI - AUGUSTÓW

29.05. - 1.06.2008 r.

Uczestnicy wycieczki do Wilna.

